

au zidit casa lui Israil și au făcut puteare în Efrata, și va fi nume în Vifleem.

Facer. 12. Și să se facă casa ta ca casa lui Fares,
38, 29 pre carele l-au născut Tamar lui Iuda, din sămânța ta să dea ție Domnul din tinăra aceasta feciori”.

13. Și au luat Vooz pre Rut și au fost lui muiare, și au intrat la dânsa, și i-au dat ei Domnul rod și au născut feciori.

14. Și au zis muierele cătră Noemin: „Bine e cuvântat Domnul, Cel ce nu au lăsat să se stângă astăzi neamul tău, ci ca să se numească numele tău în Israil.

15. Acesta va fi carele va întoarce la tine sufletul tău și va hrăni bătrânețele tale, că nora ta, ceaea ce te-au iubit pre tine, au născut fecior, carea este ție mai bună decât

șapte feciori”.

16. Și, luând Noemin pruncul, l-au pus în sinul său și i-au fost lui ca o doică.

17. Și au chemat vecinele numele lui, zicând: „Născutu-s-au fiu lui Noemin”. Și au chemat numele lui Ovid, acesta este tatăl lui Iese, tatălui lui David.

18. Și acestea sânt nașterile lui Fares: Fares au născut pre Esrom.

19. Esrom au născut pre Aram, și Aram au născut pre Aminadav.

20. Și Aminadav au născut pre Nason, și Nason au născut pre Salmon.

21. Și Salmon au născut pre Vooz, și Vooz au născut pre Ovid.

22. Și Ovid au născut pre Iese, și Iese au născut pre David.

PATRU CĂRȚI A ÎMPĂRAȚILOR

CUVÂNT ÎNAINTE

Din patru Cărți ale Împăraților, doao, ceale mai dinainte, jidovii supt numele lui Samuil le scriu, și socotesc că sânt culease și din scrisorile lui Samuil, și dintr-a prorocilor Gad și Natan. Însă ceale ce să cetesc în cartea 1, cap 7, stih 2: „Și au trecut 20 de ani” nu au putut de Samuil să se scrie, fiindcă în al șaptelea an după moartea lui Samuil au mutat David sicriul din locul acela. Și ceale ce în cap 27, stih 6 să cetesc: „Pentru aceaea au fost Sichelacul a împăraților Iudei până în zioa aceasta” abia s-au putut culeage din scrisorile lui Gad și a lui Natan, de vreme ce numele împăraților lui Iuda au început a să zice după despărțirea celor zece neamuri.

Cartea cea dintâiu mai mare parte Samuil o au scris; pre Saul și pre David, ale căroră fapte să cuprind întru aceste doao cărți, nu numai i-au uns, ci și cu poruncile și cu sfaturile sale i-au învățat și i-au îndreptat.

De hronologhie, adecă de ani, în ce an de la zidirea lumii au fost, nimic chiiar nu să poate zice, de vreme ce numărul anilor într-alt chip este în Scriptura cea jidovească, și într-alt chip în cea grecească a celor șaptezeci de dascalii, și foarte mult să osibeaste în numărul anilor, mai ales până la Avraam, după aceaea nu este atâta osibire.

CAP 1

Elcana au avut doao muieri, Ana și Fenana, Ana în multă vreme fiind stearpă, și pentru ocara ceialalte întristată, căzând înaintea lui Ili în Silo, cu rugăciune cătră Domnul, au născut pre Samuil, pre carele înțarcându-l l-au adus Domnului, precum făgăduisă.

1. **E**ra un om din Armatem Sifa, din muntele lui Efraim, și numele lui Elcana, feciorul lui Ieremeil, fiiului lui Iliu, fiiului lui Toche, în Nasiv, din Armatem, din muntele lui Efraim.

2. Și acesta avea doao muieri, numele unia Ana, și numele ceialalte Fenana, și Fenana avea prunci, iar Ana nu avea nici un prunc.

3. Și să suia omul acela în tot anul din cetatea sa din Armatem să se închine și să

jertvească Domnului Dumnezeu Savaot în Silom; și era acolo Ili și doi feciori ai lui, Ofni și Finees, preoți Domnului.

4. Și au fost într-o zi, au jertvit Elcana, și au dat Fenanii, muierii sale, și tuturor fiilor și featelor ei părți.

5. Iară Anei i-au dat o parte, pentru că nu avea ea prunc, însă pentru că pre Ana o iubia Elcana mai mult decât pre Fenana, și Domnul au fost închis zgăul ei.

6. Că nu au dat ei Domnul prunc după năcazul ei și după scârba năcazului ei, și să întrista, pentru că au închis Domnul zgăul ei, ca să nu dea ei prunc.

7. Așa făcea în tot anul când să suia ea la casa Domnului și să mătrea și plângea și nu mânca.

8. Și au zis ei Elcana, bărbatul ei: „Ana!” Iară ea au zis: „Iată, eu, doamne”. Și el au zis: „Ce-ți easte ție, pentru ce plângi? Și pentru ce nu mănânci? Și pentru ce te năcăjeaște inima ta? Au nu sânt eu ție mai bun decât zece fii?”

9. Și s-au sculat Ana, după ce au mâncat ei în Silom, și au stătut înaintea Domnului, și Ili, preotul, ședea pre scaon la pragurile besearicii Domnului.

10. Și ea cu suflet amărât s-au rugat cătră Domnul și, plângând, au plâns,

11. Și s-au făgăduit Domnului, zicând: „Adonai Doamne, Eloie Savaot, de vei căuta căutând spre smereniia roabei Tale, și-Ți vei aduce aminte de mine, și vei da roabei Tale sãmânță bărbătească, voi da pre el înaintea Ta, dar, până la zioa morții lui, și vin și beătură bețivă nu va bea, și briciu nu să va sui pre capul lui”.

12. Și au fost când înmulțea rugăciunea înaintea Domnului, Ili, preotul, păzea la gura ei.

13. Și ea grăia întru inima sa, și buzele ei să mișca, iară glasul nu să auzea, o au socotit pre ea Ili beată.

14. Și au zis cătră ea pruncul lui Ili: „Până când vei fi beată? Râdică-ți vinul tău și te du din locul Domnului”.

15. Și răspunzind Ana au zis: „Nu, doamne, muiare în zi necăjită sânt eu, vin și beătură bețivă nu am beut, ci-mi răvârs sufletul înaintea Domnului.

16. Nu socoti pre roaba ta ca pre o fată păgână, că din mulțimea multelor mele cugetări și din mulțimea măhnirei mele m-am topit până acum”.

17. Și, răspunzind Ili, au zis ei: „Mergi în pace, Dumnezeul lui Israil să-ți dea ție toată cearerea ta, carea ai cerut de la El”.

18. Și au zis Ana: „Aflat-au roaba ta har înaintea ochilor tăi”. Și s-au dus muiarea în calea sa și au intrat la sălașul său, și au mâncat cu bărbatul său și au beut, și fața ei mai mult nu au fost tristă.

19. Și a doao zi de dimineată s-au închinat Domnului, și s-au dus în calea sa, și au intrat Elcana în casa sa, în Armatem, și au cunoscut pre Ana, muiarea sa, și Și-au adus aminte de ea Domnul, și au zămislit.

20. Și au fost în vremea zilelor, au născut feciori, și au chemat numele lui Samuil, zicând că: „De la Domnul Dumnezeu Savaot l-am cerut”.

21. Și s-au suit omul Elcana și toată casa lui să jertvească în Silom jertva zilelor, și făgăduințele sale, și zeciuiialele pământului său.

22. Și Ana nu s-au suit cu dânsul, că au zis bărbatului său: „Până nu voi înțărca pruncul, ca să se suie și el și să se arate feații Domnului, și să șează până în veac acolo”.

23. Și i-au zis ei Elcana, bărbatul său: „Fă ce ți să pare că easte bine în ochii tăi, șezi până-l vei înțărca pre el, și să întărească Domnul ce au ieșit din gura ta”. Și au șezut muiarea și au dat țiță fiiului său până ce l-au înțărcat.

24. Și s-au suit cu el în Silom cu un vițel de trei ani, și cu pâini, și cu un ifi de făină curată, și cu un foale de vin, și au intrat în Casa Domnului, în Silom, și pruncul împreună cu ei.

25. Și au adus înaintea Domnului, și au junghiat tatăl său jertva carea în tot anul o făcea Domnului, și au adus pruncul, și au junghiat vițelul, și Ana, muma pruncului, l-au adus la Ili.

26. Și au zis: „Întru mine, doamne! Viu easte sufletul tău, eu sânt muiarea care au stătut înaintea ta când m-am rugat cătră Domnul.

27. Pentru pruncul acesta m-am rugat, și mi-au dat mie Domnul cearerea carea am cerut de la Dânsul.

28. Și eu îl aduc pre el Domnului în toate zilele vieții lui, slujbă Domnului”. Și s-au închinat acolo Domnului.

CAP 2

Cântarea Anei de mulțămîță pentru că au născut; lui Ili să amenințază pentru păcatele fiilor și prea multa lui îngăduință, și moartea fiilor mai înainte i să vestească.

1. i s-au rugat Ana și au zis: „Întăritu-s-au inima mea întru Domnul, înălțatu-s-au cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-au asupra vrăjmașilor miei gura mea, bucuratu-m-am de mântuirea Ta.

2. Că nu easte sfânt ca Domnul, și nu easte drept ca Dumnezeul nostru, nu easte sfânt afară de Tine.

3. Nu vă lăudați și nu grăiți înalte cu mândrie, și să nu iasă mare graiu din gura voastră, că Dumnezeul cunoștințelor e Domnul, și Dumnezeu, Cel ce gătește isprăvile Sale.

4. Arcul celor tari au slăbit și cei slabi s-au încins cu puteare.

5. Cei plini de pâini s-au lipsit, și cei flămânzi au moștenit pământul, că cea stearpă au născut șapte și cea cu fii mulți au slăbit.

6.* Domnul omoară și face viu, pogoară în iad și rădică.

7. Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și înalță.

8. Râdică de la pământ pe cel lipsât, și din gunoiu scoală pre cel sărac, ca să-l așeze pre el cu boiarii norodului, și scaonul măririi să-l dea moștenire lui.

9. Cel ce dă rugăciunea celui ce să roagă,

*2 Leage
32, 39
Tovie
13, 2
Înțele.
16, 13
Iov
10, 7

și au blagoslovit anii dreptului, că nu să întărească omul cel puternic întru vârtutea sa, Domnul slab va face pre protivnicul Său, Domnul cel Sfânt.

10. Să nu să laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu să laude cel puternic întru puterea sa, și să nu să laude cel bogat întru bogăția sa.

11. Ci întru aceasta să se laude cel ce să laudă, ca să cunoască și să știe pre Domnul, și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

12. Domnul S-au suit în ceriu și au tunat, El va judeca marginile pământului, drept fiind, și va da tărie împăraților noștri, și va înălța cornul unsului Său”. Și l-au lăsat pre el acolo înaintea Domnului, iară ei s-au dus în Armatem, și pruncul sluja feații Domnului înaintea lui Ili, preotul.

13. Și fiii lui Ili, preotului, era fii necredincioși, neștiind pre Domnul.

14. Și acesta era venitul preotului de la norodul cel ce jertvea, vinea pruncul preotului deaca fierbea carnea și furcuța cu trei coarne în mâna lui.

15. Și o băga în căldarea cea mare, sau în tigaie, sau în oală, și tot în ce să împlânta furcuța luoa și preotul, acestea făcea tuturor israilteanilor carii vinea să facă jertvă Domnului în Silom.

16. Și mai înainte de ce să tămâia grăsimea, venea pruncul preotului și zicea omului celui ce jertvea: „Dă carne să se frigă preotului, că nu voi luoa de la tine carne fiiartă din căldare”.

17. Și zicea cel ce aducea jertva: „Să se tămâiază, dară, întâiu după cum să cuvine grăsimea, și atunci ia ție din toate, care pofteaște sufletul tău”. Iară el zicea: „Ba, acum dă, iară de nu, voi luoa cu puterea”.

18. Și era păcatul pruncilor mare foarte înaintea Domnului, pentru că urgisea jertva Domnului.

19. Iară Samuil, pruncul încins cu efod de in, sluja înaintea Domnului.

20. Și făcea lui mumă-sa vejmânt mic, și-l aducea lui în tot anul, când să suia cu bărbatul său să jertvească jertva cea de preste an.

21. Și au blagoslovit Ili pre Elcana și pre muiarea lui, zicând: „Să-ți răsplătească Domnul sămânța din muiarea aceasta pentru deatoriia carea ai dat Domnului”. Și s-au dus omul la casa sa.

22. Și au cercetat Domnul pre Ana, și au zămislit, și au născut încă trei feciori și doao feate, și au crescut pruncul Samuil înaintea Domnului.

23. Și Ili, fiind foarte bătrân, au auzit toate ceale ce făcea fiii lui fiilor lui Israil, și cum dormea fiii săi cu muierele ceale ce să aduna la ușile cortului mărturiei, și le-au zis lor:

24. „Pentru ce faceți lucruri ca acestea care le auz ei din gura a tot norodul Domnului?”

25. Nu faceți, fiii miei, nu faceți, că nu bine auz eu de voi, nu faceți, că nu sânt bune ceale ce auz eu de voi, că faceți pre norod să nu slujească lui Dumnezeu.

26. Că, de va păcătui om asupra omului, să vor ruga pentru el Domnului, iară de va păcătui Domnului, cine să va ruga pentru el?”

Și nu au ascultat cuvântul tatălui lor, pentru căci vrând au vrut Domnul să-i strice pre ei.

27. Iară pruncul Samuil sporea și creștea, și plăcea Domnului și oamenilor.

28. Și au venit omul lui Dumnezeu la Ili și i-au zis: „Acestea zice Domnul: «Descoperind M-am descoperit casii tătâne-tău, când era ei în pământul Eghiptului robi casii lui Faraon.

29. Și am ales casa tătâne-tău dintru toate casele lui Israil să-Mi preoțască, să se suie pre jertvenicul Mieu și să tămâiază tămâie, și să poarte efod înaintea Mea, și am dat căsii tătâne-tău toate ceale ce să ard cu foc de la fiii lui Israil spre mâncare.

30. Și pentru că ai căutat la tămâia Mea și la jertva Mea cu ochiu fără de rușine, și ai mărit pre fiii tăi mai mult decât pre Mine, ca să vă îngreșăți din pârga a toată jertva lui Israil înaintea Mea».

31. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil,* zis-am: «Casa ta și casa tătâne-tău va rămânea înaintea Mea până în veac». Iară acum zice Domnul: «Să nu fie Mie nicidecum, că numai pre cei ce Mă vor mări pre Mine îi voi mări, și cel ce Mă urgiseaște pre Mine să va necinsti.

32. Iată, vor veni zile și voi puiar de sămânța ta și sămânța casii tătâne-tău, și nu va fi ție bătrân în casa ta.

33. Și vei vedea tăriiia Mea întru toate ceale bune a lui Israil, și nu va fi bătrân în casa ta în toate zilele.

34. Însă de tot nu voi lăpăda din tine bărbat de la oltariul Mieu, ci voi face ca să lipsască ochii lui și să se scură sufletul lui, și toată prisoseala casii tale va cădea în sabiia oamenilor.

35. Și acesta va fi ție sămnul care va veni preste acești doi fii ai tăi, Ofni și Finees, într-o zi vor muri amândoi.

36. Și voi rădica Mie preot credincios, carele toate ceale din inima Mea și din sufletul Mieu va face, și voi zidi Mie casă credincioasă, și va petrece înaintea unsului Mieu în toate zilele.

37. Și va fi, tot cel rămas în casa ta va veni să se închine lui cu un ban de argint și cu o pâine, zicând: ‘Priimește-mă la o slujbă din preoțiile tale să mănânc pâine’»”.

CAP 3

Samuil, de trei ori chemându-să de la Domnul, spune

*3 Împă.
2, 27

descoperirea, carea sieși s-au făcut împotriva lui Ili, și încă prin prorociile sale să face cunoscut la tot Israilul.

1. i pruncul Samuil slujea Domnului înaintea lui Ili, preotul, și cuvântul Domnului era scump, în zilele acelea nu era vedere a avea.

2. Și au fost, în zioa aceea, dormea Ili în locul său, și ochii lui au început a să îngreioia și nu putea să vadă.

3. Și mai înainte de a să stânga lumina din sfașnicul Domnului, Samuil durmea în besearica Domnului, unde era sicriul lui Dumnezeu.

4. Și l-au chemat Domnul: „Samuil, Samuil!” Iară el au zis: „Iată, eu”.

5. Și au alergat la Ili și au zis: „Iată eu, la ce m-ai chemat?” Și i-au zis Ili: „Nu te-am chemat, întoarce-te și dormi”.

6. Și s-au întors și au dormit. Și au adaos Domnul a chema pre Samuil: „Samuil, Samuil!” Și s-au dus la Ili a doao oară și au zis: „Iată eu, la ce m-ai chemat?” Iară Ili au zis: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și dormi”.

7. Iară Samuil încă nu știia pre Dumnezeu, și cuvântul Domnului încă nu i să arătasă lui (a).

8. Și au adaos Domnul a chema pre Samuil a treia oară, iară el, sculându-să, au mers la Ili și au zis: „Iată eu, la ce m-ai chemat?” Și Ili au cunoscut că Domnul au chemat pre prunc.

9. Și au zis Ili lui Samuil: „Întoarce-te și dormi, fiule, și va fi de te va chema Cel ce te cheamă, să zici: «Grăiaște, Doamne, că aude robul Tău»”. Și s-au dus Samuil și au dormit în locul său.

10. Și au venit Domnul și au stătut, și l-au strigat pre el ca și întâiu și a doao oară: „Samuil, Samuil!” Iară Samuil au zis: „Grăiaște, Doamne, că aude robul Tău”.

11. Și au zis Domnul cătră Samuil: „Iată, Eu voiu face cuvintele Meale în Israil cât tot cel ce le va auzi pre eale îi vor țiu amândoao urechile lui.

12. În zioa aceea voiu rădica asupra lui Ili toate câte am grăit asupra casii lui, începele voiu și le voiu săvârși.

13. Că i-am spus lui că voiu izbândi asupra casii lui până în veac pentru nedreptățile fiilor lui, că au știut că grăiesc de rău pre Dumnezeu fiii lui și nu i-au certat pre ei.

14. Pentru aceea m-am jurat casii lui Ili că nu să va ierta nedreptatea casii lui Ili întru tămâie și întru jertvele lui, până în veac”.

15. Și au dormit Samuil până dimineața, și au mânecat de dimineață și au deșchis ușile Casii Domnului, și s-au temut Samuil să spuie lui Ili vederea.

16. Și au zis Ili cătră Samuil: „Samu-

7. (a) Samuil până atunci nu știia că-i grăiaște Dumnezeu, că încă nu-i mai grăisă lui Domnul.

il, fiule!” Iară el au zis: „Iată, eu!”

17. Și au zis: „Ce easte cuvântul care s-au grăit cătră tine? Să nu-l ascunzi de cătră mine, aceastea să-ți facă ție Dumnezeu și aceastea să-ți adaogă, de vei ascunde de cătră mine vreun cuvânt din toate cuvintele care s-au grăit cătră tine întru urechile tale”.

18. Și au spus Samuil lui Ili toate cuvintele, și nu au ascuns de cătră dânsul, și au zis Ili: „Domn însuși easte, ce easte bun înaintea Lui va face”.

19. Și au crescut Samuil, și Domnul era cu el, și nici unul din toate cuvintele lui nu au căzut (b) pre pământ.

20. Și au cunoscut tot Israilul, de la Dan până la Virsavee, că Samuil easte credincios proroc Domnului.

21. Și au adaos Domnul a să arăta în Silom, că să descoperisă Domnul cătră Samuil în Silom după cuvântul Domnului, și au crezut Samuil că va să fie proroc Domnului întru tot Israilul, de la marginile pământului până la margini. Și Ili au îmbătrânit foarte, și fiii lui, mergând, mergea, și calea lor era rea înaintea Domnului.

CAP 4

Patru mii de israilteani se rănesc de la filistei în tabără, și, adunându-să iară și ducând și sicriul Domnului, au căzut din Israil treizeci de mii, și s-au prins și sicriul Domnului, și doi fii a lui Ili, Ofni și Finees, au perit; carea auzind Ili, căzind au murit, și noru-sa, cuprinzindu-o durerile, au murit în naștere.

1. i au fost în zilele acelea, s-au adunat cei de alt neam cu războiu asupra lui Israil, și au ieșit Israil întru întimpinarea lor, la războiu, și au tăbărât la Avenezzer, iară cei de alt neam au tăbărât la Afec.

2. Și cei de alt neam s-au pus la războiu asupra lui Israil și s-au plecat războiul, și s-au frânt omul lui Israil înaintea celor de alt neam, și s-au rănit întru acea bătaie în țarină patru mii de bărbați.

3. Și au venit norodul la tabără, și au zis bătrânii lui Israil: „Pentru ce ne-au făcut pre noi Domnul, de am căzut astăzi înaintea celor de alt neam? Să luom cu noi sicriul Dumnezeului nostru din Silom, și să mergă în mijlocul nostru, și ne va mântui din mâna vrăjmașilor noștri”.

4. Și au trimis norodul în Silom, și au luat de acolo sicriul Domnului puterilor, Celui ce șeade pre heruvimi, și amândoi fiii lui Ili cu sicriul, Ofni și Finees.

5. Și au fost după ce au venit sicriul Domnului în tabără, au strigat tot Israilul cu glas mare și au răsunit pământul.

6. Și auzind cei de alt neam glasul strigării, au zis: „Ce easte această strigare mare în tabăra evreilor?” Și au cunoscut că sicriul

19. (b) Adecă: n-au fost în deșert.

Domnului au venit în tabără.

7. Și s-au spăriat cei de alt neam și au zis: „Dumnezeii au venit la ei în tabără, vai, noao, scoate-ne, Doamne, pre noi astăzi, că nu s-au făcut noao ca aceasta ieri și alaltaieri.

8. Vai, noao, cine ne va scoate din mâna dumnezeiilor celor mai tari? Aceștia sânt dumnezăii cei ce au bătut Eghiptul cu toată bătaia și în pustie.

9. Întăriți-vă și vă îmbărbătați cei de alt neam, ca să nu slujiți evreilor, precum au slujit ei noao, și fiți bărbați și dați războiu asupra lor”.

10. Și au dat războiu cei de alt neam împotriva lor, și s-au frânt Israil înaintea celor de alt neam, și au fugit fieștecarele la lăcașul său, și s-au făcut bătaie mare foarte, și au căzut din Israil treizeci de mii de pedestri.

11. Și sicriul lui Dumnezeu l-au luat cei de alt neam, și amândoi fiii lui Ili au murit, Ofni și Finees.

12. Și au alergat un bărbat ieminean din tabără, și au venit în Silom în zioa aceea, și hainele lui era rupte și pământ pre capul lui.

13. Și au venit și, iată, Ili ședea pre scaonul său la ușe, uitându-să pre cale, că era inima lui întristată pentru sicriul lui Dumnezeu, și au intrat omul în cetate să spuie, și au strigat toată cetatea cu glas mare.

14. Și au auzit Ili glasul strigării și au zis: „Ce easte glasul strigării aceștia?” Și, grăbind, omul au intrat și au spus lui Ili.

15. Și Ili era de noaozeci și opt de ani, (a) și ochii lui să întunecasă și nu vedea.

16. Și au zis Ili oamenilor celor ce era lângă el: „Ce easte glasul sunetului acestuia?” Și, grăbind omul, au venit la Ili.

17. Și au zis lui: „Eu sânt cel ce viu din tabără și eu am fugit din războiu astăzi”. Și au zis Ili: „Ce lucru s-au făcut, fiiule?”

18. Și, răspunzind pruncul, au zis: „Fugit-au Israil de la fața celor de alt neam, și s-au făcut bătaie mare în norod, și amândoi fiii tăi au murit, și sicriul lui Dumnezeu s-au luat”.

19. Și au fost când i-au pomenit de sicriul lui Dumnezeu, au căzut din scaon îndărăpt țindu-să de ușe, și s-au rupt spinarea lui și au murit, că era om bătrân și greu. Și acesta au judecat pre Israil patruzeci de ani.

20. Și nora lui, muiarea lui Finees, grea fiind și aproape de naștere, deaca au auzit că s-au luat sicriul lui Dumnezeu și au murit socrul său și bărbatul său, au plâns și au născut, că s-au întors asupra ei durerile ei.

15. (a) În Bib. cea veachie: de noaozeci de ani.
21. (b) În cea veachie easte: Uevari Varhavot.

21. Și când murea ea, au zis cătră ea muierele ceale ce sta lângă ea: „Nu te teame, că fecior ai născut”. Iară ea nu au răspuns și nu au luat aminte inima ei.

22. Și au numit pruncul Uevarhavot (b) pentru sicriul lui Dumnezeu, și pentru socrul ei și pentru bărbatul ei.

23. Și au zis: „Depărtatu-s-au mărirea de la Israil, luându-să sicriul lui Dumnezeu”.

CAP 5

Dagon cade deodată și de altă dată înaintea sicriului, tăindu-să capul și mâinile în prag; filisteii, cu bube reale și cu șoareci pedepsându-să, trimit sicriul de la sine îndărăpt.

1. i au luat cei de alt neam sicriul lui Dumnezeu și l-au adus de la Avenezet în Azoton.

2. Și au luat cei de alt neam sicriul Domnului și l-au băgat în casa lui Dagon, și l-au pus lângă Dagon (a).

3. Și, mânecând azoteanii a doao zi, au intrat în casa lui Dagon, și au văzut, și, iată, Dagon zăcea căzut cu fața sa pre pământ înaintea sicriului lui Dumnezeu, și au rădicat pre Dagon și l-au pus la locul său.

4. Și au fost când mânecară în ceaealaltă zi, Dagon iară zăcea cu fața sa pre pământ înaintea sicriului legii Domnului, și capul lui Dagon și amândoao tălpile picioarelor, și amândoao palmile mâinilor lui rupte preste prag, numai spinarea lui Dagon au rămas.

5. Pentru aceea, preoții lui Dagon, și tot oricarele intră în casa lui, nu calcă pre pragul căsii lui Dagon în Azot, până în zioa de astăzi, când trec preste el.

6. Și s-au îngreoiat mâna Domnului preste Azot, și le-au adus lor și le-au undat lor la corăbii, și în mijlocul cetății lor crescut-au șoareci, și s-au făcut turburare de moarte mare în cetate.

7. Și au văzut bărbații Azotului că easte așa și au zis că: „Nu va ședea sicriul Dumnezeului lui Israil cu noi, că grea easte mâna Lui preste noi și preste Dagon, dumnezeul nostru.

8. Și, trimițind, au adunat pre domnii celor de alt neam la sine și au zis: „Ce vom face sicriului Dumnezeului lui Israil?” Și au zis gheteanii: „Să se mute sicriul lui Dumnezeu la noi”. Și s-au mutat sicriul Dumnezeului lui Israil în Ghet.

9. Și au fost după ce s-au mutat sicriul, s-au făcut mâna Domnului preste cetate, turburare mare foarte, și au bătut pre oamenii cetății, de la cel mic până la cel mare, și i-au lovit pre ei la șezuturile lor, și și-au făcut șie gheteanii șezuturi.

2. (a) Dagon era idol, chip cioplit, căruia ca lui Dumnezeu să închina cei de alt neam.

10. Și au trimis sicriiul lui Dumnezeu în Ascalona, și au fost după ce au intrat sicriiul lui Dumnezeu în Ascalona, au strigat oamenii ascaloniteani, zicând: „Pentru ce ați adus la noi sicriiul Dumnezeului lui Israil? Ca să ne omorâți pre noi și tot norodul nostru?”

11. Și au trimis și au adunat pre toți domnii celor de alt neam și au zis: „Trimiteți sicriiul Dumnezeului lui Israil, și să se așeze la locul lui, și să nu ne omoară pre noi și pre norodul nostru, că s-au făcut spaimă de moarte grea foarte în toată cetatea, deacă au intrat sicriiul Dumnezeului lui Israil”.

12. Și cei vii, carii nu au murit, s-au rănit la șezuturi, și s-au suit strigarea cetății în ceriu.

CAP 6

Filisteii trimit sicriiul de la sine cu daruri, din sfatul preoților săi, cu șoareci și cu șezuturi de aur, prinzind la car nou doao vaci cu viței, întâiu fătate, și petrec până la Vetsamis, unde vetsamiteanii au jertvit vacile pre leamnele carului, și au omorât Domnul din norod cincizeci de mii și șaptezeci de bărbați.

1. i au fost sicriiul Domnului în țara celor de alt neam șapte luni, și au scos pământul lor șoareci.

2. Și au chemat cei de alt neam pre popii și pre vrăjitorii și pre descântătorii săi, zicând: „Ce vom face sicriiului Domnului? Arătați-ne, noao, și cu ce-l vom trimite la locul lui?”

3. Iară ei au zis: „De veți trimite voi sicriiul legii Domnului Dumnezeului lui Israil, să nu-l trimiteți deșert, ci, dând, să-l dați Lui cu ce sânteți deatori pentru păcat, și atunci vă veți vindeca și să va ierta voao, sau veți ști pentru ce nu să departă mâna lui Dumnezeu de preste voi”.

4. Iară ei au zis: „Ce easte pentru păcat să dăm Lui?” Iară ei au zis: „După numărul domnilor celor de alt neam cinci șezuturi de aur, că o bătaie au fost preste voi și preste domnii voștri, și preste norod, și cinci șoareci de aur.

5. Și să-i faceți după asemănarea șezuturilor voastre și după asemănarea șoarecilor voștri, carii strică pământul, și veți da Domnului mărire, ca să se rădice mâna Lui de preste voi, și de preste dumnezăii voștri, și de preste pământul vostru.

6. Și pentru ce vă învârtoșeați inimile voastre, precum și-au învârtoșeat Eghiptul și Faraon inimile sale:* și, după ce i-au bătut pre ei, atunci i-au slobozit și s-au dus?

*Ieșire
12, 31

7. Iară acum apucați-vă și faceți un car nou, și doao vaci care au născut dintâiu și care nu au mai fost prinse în jug să le înjugați, și vițeeii lor îi luați de la eale și-i țineți acasă.

CAP 5 ȘI 6

8. Și luați sicriiul Domnului și-l puneți pre car, iară vasăle ceale de aur, carele veți da Lui pentru păcat, le puneți într-o ladă de laturea lui și-l sloboziți să meargă.

9. Și vă uitați să vedeți, oare mearge pre calea carea duce la hotarul lui spre Vetsamis, că El ne-au făcut noao acest rău mare; iară de nu, vom cunoaște că nu mâna Lui s-au atins de noi, ci o întâmplare au fost aceasta, carea s-au făcut noao”.

10. Și au făcut așa cei de alt neam, și au luat doao vaci, care au născut dintâiu, și le-au înjugat la car, iară vițeeii lor i-au închis într-o casă.

11. Și au pus sicriiul Domnului în car, și lada lui cea cu șoarecii cei de aur și cu asemănările șezuturilor lor.

12. Și au îndreptat vacile pre calea carea mearge spre Vetsamis, și mergea vacile oblu pre calea aceea, și nu sta, nici să abătea la dreapta sau la stânga, și domnii celor de alt neam au mers după dânsul până la hotarul Vetsamis.

13. Iară cei din Vetsamis secera grâu în vale și, rădicându-și ochii săi, au văzut sicriiul Domnului și s-au bucurat văzindu-l.

14. Și au intrat carul în țarina lui Osie, celui din Vetsamis, și au stătut acolo lângă o piază mare, și leamnele carului le-au tăiat, iară vacile le-au adus ardere de tot Domnului.

15. Iară leviții, luând sicriiul Domnului și lada cea cu odoarale ceale de aur, care era lângă el, le-au pus preste piază cea mare, și oamenii cei din Vetsamis, aducând ardere de tot, au jertvit jertvă Domnului în zioa aceea.

16. Și cei cinci domni a celor de alt neam au văzut și s-au întors în Ascalon în zioa aceea.

17. Iară aceastea sânt șezuturile ceale de aur, care le-au dat cei de alt neam Domnului pentru păcat, al Azotului, unul, al Gazii, unul, al Ascaloniei, unul, al Ghetului, unul, al Acaronului, unul.

18. Și șoarecii cei de aur după numărul tuturor cetăților celor de alt neam ale celor cinci domnii, de la cetatea cea întărită până la satul ferezeului, și până la piază cea mare, pre carea au pus sicriiul legii Domnului, carea easte în țarina lui Osie Vetsamisiteanului, până în zioa aceasta.

19. Și nu s-au bucurat fiii lui Iehonie întru bărbații Vetsamisului că au văzut sicriiul Domnului, și au omorât întru ei cincizeci de mii și șaptezeci de bărbați, și au plâns norodul, că au bătut Domnul pre norod cu bătaie mare foarte.

20. Și au zis bărbații cei din Vetsamis: „Cine va putea sta înaintea Domnului Dumnezeului Celui Sfânt? Și la cine să va sui sicriiul legii Domnului de la noi?”

21. Și au trimis soli la cei ce lăcuiesc în Cariatiarim, zicând: „Întors-au cei de alt

neam sicriiul Domnului, pogorâți-vă și-l suiți la voi!”

CAP 7

După ce au adus sicriiul Domnului în casa lui Avinadav din Cariatiarim, și din îndemnul lui Samuil, s-au întors tot Israilul către Domnul, au biruit pre cei de alt neam, rugându-să pentru ei Samuil.

1. i au venit oamenii din Cariatiarim și au dus sicriiul Domnului, și l-au băgat în casa lui Aminadav celui din deal, și pre Eleazar, feciorul lui, l-au sfințit ca să păzască sicriiul legii Domnului.

2. Și au fost din zioa în carea era sicriiul în Cariatiarim, s-au înmulțit zilele și au trecut doazeci de ani, și au căutat toată casa lui Israil după Domnul.

3. Și au grăit Samuil către toată casa lui Israil, zicând: * „De vă întoarceți voi cu toată inima voastră către Domnul, lăpădați dumnezăii cei străini din mijlocul vostru și desişurile, și vă gătiți inimile voastre către Domnul și slujiți Lui sânzur, și va scoate pre voi din mâna celor de alt neam”.

4. Și au lăpădat fiii lui Israil pre vaalimi, și desişurile Astarotului, și Domnului sânzur au slujit.

5. Și au zis Samuil: „Adunați la mine pre tot Israilul în Masifat, și mă voiu ruga pentru voi către Domnul”.

6. Și s-au adunat norodul în Masifat, și au cărat apă și au turnat înaintea Domnului pre pământ, și au ajunat în zioa aceea și au zis: „Păcătuit-am înaintea Domnului”. Și judeca Samuil pre fiii lui Israil în Masifat.

7. Și au auzit cei de alt neam că s-au strâns toți fiii lui Israil în Masifat, și s-au suit domnii celor de alt neam asupra lui Israil, și au auzit fiii lui Israil și s-au spăriiat de fața celor de alt neam.

8. Și au zis fiii lui Israil către Samuil: „Să nu taci pentru noi, ci să strigi către Domnul Dumnezeul tău, ca să ne izbăvească pre noi din mâna celor de alt neam (a)”.

9. Și au luat Samuil un miel sugariu și l-au adus ardere de tot Domnului, împreună cu tot norodul, și au strigat Samuil către Domnul pentru Israil, și l-au ascultat pre el Domnul.

10. Și era când aducea Samuil arderea cea de tot, cei de alt neam au venit cu războiu asupra lui Israil,* și au tunat Domnul cu glas mare în zioa aceea preste cei de alt neam, și s-au împrăstiat și s-au înfrânt înaintea lui Israil.

11.* Și au ieșit bărbații lui Israil din

8. (a) În cea veachie să află și acestea întru acest stih: și zisă Samuil să nu fie mie ca să mă depăr-

Masifat, și au gonit pre cei de alt neam, și i-au bătut pre ei până supt Vector.

12. Și, luând Samuil o piatră, o au pus întră Masifat și întră cea veachie, și au numit numele ei Avenezzer, adecă Piiatra Ajutoriu-lui, și au zis: „Până aici ne-au ajutat noao Domnul”.

13. Și au smerit Domnul pre cei de alt neam, și nu au mai adaos a veni la hotarul lui Israil, și au fost mâna Domnului preste cei de alt neam în toate zilele lui Samuil.

14. Și s-au dat îndărăpt cetățile care le-au luat cei de alt neam de la fiii lui Israil, și le-au dat pre eale lui Israil de la Acaron până la Ghet, și hotarul lor l-au luat Israil din mâna celor de alt neam, și era pace întră Israil și întră amoreu.

15. Și au judecat Samuil pre Israil în toate zilele vieții sale.

16. Și mergea în tot anul și încungiura Vetilul și Galgala și Masifatul, ca să judece pre Israil în toate locurile (b) acestea.

17. Și iarăși să întorcea în Armatem, că acolo era casa lui, și judeca acolo pre Israil, și au zidit acolo jertvenic Domnului.

CAP 8

Doi fii a lui Samuil, abătându-să spre iubirea de argint, norodul ceare împărat după obiceiul limbilor; căroro mai înainte le vestește Samuil din porunca Domnului jugul cel greu al împăratului, ci nu ascultă.

1. i au fost după ce au îmbătrânit Samuil, au pus pre fiii săi judecători lui Israil.

2. Și acestea sânt numele fiilor lui: cel întâiu născut, Ioil, și numele celui de al doilea, Avia, carii judeca în Virsavea.

3. Și nu au umblat fiii lui pre calea lui, și s-au abătut după iubirea de argint, și lua daruri și abătea dreptatea.

4. Și s-au adunat bărbații lui Israil și au mers în Armatem, la Samuil.

5. Și i-au zis lui: „Iată, tu ai îmbătrânit și fiii tăi nu umblă pre calea ta, deci acum* pune preste noi împărat, să ne judece pre noi, precum și alte neamuri”.

6. Și s-au părut a fi rău cuvântul acesta în ochii lui Samuil, pentru că au zis: „Dă-ne noao împărat, să ne judece pre noi”. Și s-au rugat Samuil către Domnul.

7. Și au zis Domnul către Samuil: „Ascultă de glasul norodului, cum vor grăi către tine, că nu pre tine te-au lăpădat, ci pre Mine M-au lăpădat, ca să nu împărățasc preste ei.

8. După toate faptele, care Mi-au făcut din zioa în care i-am scos pre ei din Eghipt până în zioa aceasta, și M-au părăsit pre Mine și au slujit la alți dumnezei, așa fac și ție.

tez de Domnul Dumnezeul meu, ca să nu strig pentru voi, rugându-mă. 16. (a) În cea veachie easte: în toate sfințitele.

*Osie
13, 3 [10]
Fapte.
13, 21

9. Și acum ascultă de glasul lor, însă să le mărturisești lor, și să le spui dreptul împăratului carele va împărăți preste ei”.

10. Și au spus Samuil tot cuvântul Domnului către norodul cel ce cerea de la el împărat.

11. Și au zis: „Acesta easte dreptul împăratului carele va împărăți preste voi, pre fiii voștri va lua și-i va pune pre ei în carăle sale și-i va face șie călăreți și alergători înaintea carălor lui.

12. Și va pune preste ei mai-mari preste sute și preste mii, și să are arătura lui, și să seacere săcerătura lui, și să culeagă culesul, și să-i facă unealte de războiu și unealte la carăle lui.

13. Și featele voastre le va lua să-i facă ungătoare și de mâncare și pâine.

14. Țarinile voastre, și viile voastre, și maslinetul vostru îl va lua și-l va da slugilor sale.

15. Și sămănăturile voastre și viile voastre le va zăciui, și va da oamenilor săi și slugilor sale.

16. Și pre slugile și pre slujnicile voastre și boii voștri cei mai buni și asinii voștri va lua și-i va zăciui la lucrurile sale.

17. Și turmele voastre le va zăciui, și voi veți fi lui robi.

18. Și veți striga în zioa aceea de către fața împăratului vostru, pre carele l-ați ales voao, și nu va auzi pre voi Domnul Dumnezeu în zilele acealea, că voi v-ați ales voao împărat”.

19. Și nu au vrut norodul să asculte de Samuil și i-au zis lui: „Nu, ci numai împărat să fie preste noi.

20. Și vom fi și noi ca toate neamurile, și ne va judeca pre noi împăratul nostru, și va merge înaintea noastră, și va povățui războiul nostru”.

21. Și au auzit Samuil toate cuvintele norodului, și le-au grăit în urechile Domnului.

22. Și au zis Domnul către Samuil: „Ascultă glasul lor și le pune lor împărat”. Și au zis Samuil către bărbații lui Israil: „Să mergă fieștecarele în cetatea sa”.

CAP 9

Neamul lui Saul, care, căutând asinile tătâne-său, au mers la Samuil, căruia i se descoperisă că să va unge Saul împărat, cu carele prânzind, și noaptea în sălaș priimindu-l, a doao zi l-au slobozit.

1. i era un bărbat din fiii lui Veniamin, și numele lui, Chis feciorul lui Aviil, a fiului lui Iared, al fiului lui Vahir, al fiului lui Afec, al fiului bărbatului iemeneu, bărbat tare în vârtute.

2. Și acesta avea un fecior, și numele lui, Saul, bărbat bine mare și bun, și nu era întru fiii lui Israil om mai bun decât el, de la umăr și în sus mai înalt preste tot pământul (a).

2. (a) Adecă: decât toți israilteanii.

3. Și au perit asinile lui Chis, tatălui lui, și au zis Chis către Saul, fiul său: „Ia cu tine o slugă, și vă sculați și mergeți și căutați asinele”.

4. Și trecând ei prin muntele lui Efraim și prin pământul lui Selha, și nu le-au aflat, și au trecut prin pământul lui Segalim, și nu era, și au trecut și prin muntele lui Iamin, și nu le-au aflat.

5. Și, venind ei în pământul lui Sif, au zis Saul slugii sale, carele era cu el: „Vino și să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu să fie lăsat asinele și să se îngrijească de noi”.

6. Și i-au zis lui sluga: „Iată, omul lui Dumnezeu easte în cetatea aceasta, și easte om slăvit, tot ce grăiaște să plinească, și acum, dară, să mergem acolo, ca să ne spuie noao calea noastră pre carea am purces”.

7. Și au zis Saul slugii sale, carele era cu el: „Iată cum vom merge și ce vom duce omului lui Dumnezeu? Că pâinile s-au sfârșit din traistele noastre, și mai mult nu avem la noi să aducem omului lui Dumnezeu”.

8. Și au adaos sluga a grăi lui Saul și au zis: „Iată, să află în mâna mea a patra parte de siclu de argint, acesta-l vei da omului lui Dumnezeu și ne va spune noao calea noastră”.

9. Că mai înainte, în Israil, fieștecarele, când mergea să întreabe pre Dumnezeu, aceastea zicea: „Vino și să mergem la văzătoriu”. Că pre proroc mai înainte norodul îl chema văzătoriu.

10. Și au zis Saul către sluga sa: „Bun easte cuvântul tău, vino și să mergem”. Și au mers în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

11. Și când să suia ei pre costișul cetății, au aflat featele care ieșisă după apă, și le-au întrebat pre eale, zicând: „Aici easte văzătoriu?”

12. Și le-au răspuns lor featele și le-au zis: „Easte, iată, înaintea feații voastre easte, grăbiți, că astăzi au venit în cetate, că jertvă easte norodului astăzi întru Cel Înalt.

13. Deaca veți intra în cetate, îl veți afla, că încă nu s-au suit întru Cel Înalt să mănânce, că norodul nu va mânca până nu va veni el, pentru că el blagoslovească jertva, și după aceeaia mănă cei străini. Drept aceea, acum vă suiți, că astăzi îl veți afla pre el”.

14. Și s-au suit ei în cetate și, mergând prin mijlocul cetății, iată, Samuil le-au ieșit înaintea lor ca să se suie întru Cel Înalt.

15. *Iară Domnul au fost descoperit în ureachea lui Samuil cu o zi mai înainte, decât au venit la el Saul, zicând: *Fapt. 13, 21

16. „Mâne în vreamea aceasta voi trimitte la tine om din pământul lui Veniamin, pre acela să-l ungi domn preste norodul Mieu, Israil, și va mântui pre norodul Mieu din mâna celor de alt neam; că am căutat spre smereniia norodului Mieu, că au venit strigarea lor la Mine”.

17. Și, văzind Samuil pre Saul, Domnul i-au răspuns lui: „Iată omul de carele am grăit ție, acesta va împărăți preste norodul Mieu”.

18. Și s-au apropiat Saul cătră Samuil în mijlocul cetății și au zis: „Spune-mi, rogu-te, carea easte casa văzătorului?”

19. Și, răspunzind Samuil lui Saul, au zis: „Eu însumi sânt acela, suie-te înaintea mea în Cel Înalt, și mănâncă cu mine astăzi, și te voiu slobozi dimineață, și voiu spune ție toate ceale din inima ta.

20. Și de asinele tale ceale pierdute acum de trei zile să nu-ți fie inima la eale, că s-au aflat, și la cine sânt toate ceale bune a lui Israil? Au nu la tine și la toată casa tătâne-tău?”

21. Și, răspunzând Saul, au zis: „Au, doară, nu sânt eu bărbat, feciorul lui Iemeneu, din schiptrul cel mai mic al neamului lui Israil? Și din neamul cel mai mic din tot schiptrul lui Veniamin, și moșiia mea easte mai mică decât toate moșiile lui Veniamin, și pentru ce ai grăit cătră mine după cuvântul acesta?”

22. Și au luat Samuil pre Saul și pre sluga lui, și i-au dus pre ei la sălaș, și le-au dat lor acolo locul cel mai întâiu întră cei chemați, carii era ca vro șaptezeci de oameni.

23. Și au zis Samuil bucătariului: „Dă-mi partea carea ți-am dat, de carea ți-am zis să o ții la tine”.

24. Și, rădicând bucătariul armul și ce era preste el, l-au pus înaintea lui Saul, și au zis Samuil lui Saul: „Iată, puiu înaintea ta ce au fost rămas, mănâncă, că spre mărturie de la norod s-au pus ție acesta, ciuguleaște. Și au mâncat Saul cu Samuil în zioa aceea.

25. Și s-au pogorât din Cel Înalt în cetate, și au așternut lui Saul în foisor și au dormit.

26. Și au fost când să suia zorile au chemat Samuil pre Saul în foisor și i-a zis: „Scoală-te și te voiu slobozi”. Și s-au sculat Saul, și au ieșit el și Samuil până afară.

27. Iară când s-au pogorât ei la o parte a cetății, au zis Samuil lui Saul: „Zi slugii tale să treacă înaintea noastră, și tu stăi aici astăzi, și voiu spune ție cuvântul Domnului”.

CAP 10

Samuil unge pre Saul împărat, lui dându-i-să și adevărindu-să seamnele, prorocește întră proroci, și, aruncând sorți Samuil, întăreaște pre Saul împărat; să pun în carte legile împărăției înaintea Domnului.

*Fapte
13, 21

1*

i luând Samuil vasul cel cu untdelemn, au turnat preste capul lui, și, sărutându-l, i-au zis lui: „Iată, te-au uns pre tine Domnul împărat preste norodul Său, Israil, și tu vei împărăți întră norodul Domnului,

2. (a) În cea veachie, în loc de cătră amiazăzi, în Silo,

și-l vei mântui pre el din mâinile vrăjmașilor lui celor de primpregiur, și acesta va fi ție sămn cum că te-au uns Domnul să fii împărat preste moștenirea Sa.

2. După ce te vei duce astăzi de la mine, vei afla doi oameni la mormântul Rahilei, în muntele lui Veniamin, cătră amiazăzi (a), sărind și jucând, și vor zice ție: «Aflatu-s-au asinele, după care ați mers să le căutați, și, iată, tatăl tău au lăsat cuvântul asinelor și s-au îngrijat pentru voi, zicând: ‘Ce voiu face pentru fiiul mieu?’»

3. Și, trecând de acolo înainte, vei sosi la stejariul Tavor și vei afla acolo trei oameni suindu-să la Dumnezeu în Vetil, unul ducând trei căprișoare, și unul ducând trei vase de pâine, și unul ducând un foale de vin.

4. Și, întrebându-te de pace, îți vor da doao bucăți și le vei lua din mâinile lor.

5. Și după aceasta, vei sosi la dealul lui Dumnezeu, unde easte starea (b) celor de alt neam, acolo easte Nasiv, cel de alt neam, și va fi după ce vei intra acolo în cetate, vei întâmpina o ceată de proroci pogorându-să din Cel Înalt, și înaintea lor alăute și timpene și fluire și copze, și ei prorocind.

6. Și să va pogorî preste tine Duhul Domnului, și vei proroci împreună cu ei, și te vei muta întră alt bărbat.

7. Și va fi după ce să vor întâmpla ție seamnele aceastea, fă toate câte va afla mâna ta, că Dumnezeu va fi cu tine.

8. Și te vei pogorî înaintea mea în Galgala, și, iată, eu mă voiu pogorî la tine, să aducem ardere de tot și să jertvesc jertve păciuitoare, șapte zile vei aștepta până voiu veni eu la tine și-ți voiu arăta ce să faci”.

9. Și s-au făcut când și-au întors umărul său să se ducă de la Samuil, i-au schimbat Dumnezeu altă inimă și au venit toate seamnele aceastea în zioa aceea.

10. Și au venit de acolo la deal și, iată, înaintea lui ceată de proroci, și s-au pogorât preste el Duhul lui Dumnezeu și au prorocit în mijlocul lor.

11. Și toți cei ce l-au fost văzut pre el ieri și alaltaieri l-au văzut, și, iată, el în mijlocul prorocilor prorocea, și au zis norodul, fiește-carele, cătră deaproapele său: „Ce easte aceasta ce s-au făcut fiiului lui Chis,* au și Saul întră proroci?”

12. Și oarecarele dintră ei, răspunzind, au zis: „Și cine easte tatăl lui (b)?” Și pentru aceea s-au făcut pildă: „Au și Saul întră proroci?”

13. Și au încetat a proroci și au venit în deal.

lui Vacalat. 5. (b) În cea veachie: unde easte rădicarea sau strajea. 12. (v) În cea veachie să află: au nu easte Chis?

*Jos
19, 24

14. Și au zis unchiul său cătră el și cătră sluga lui: „Unde ați umblat?” Iară ei au zis: „Să căutăm asinele, și am văzut că nu sânt și am venit la Samuil”.

15. Și au zis unchiul cătră Saul: „Spune-mi, dară, ce Ț-au zis Samuil?”

16. Și au zis Saul cătră unchiul său: „Spuindu-mi, mi-au spus că s-au aflat asinele”. Iară despre cuvântul împărăției, care l-au grăit Samuil, nu i-au spus lui.

17. Și au poruncit Samuil la tot norodul să se adune la Domnul, în Masifat.

18. Și au zis Samuil cătră fiii lui Israil: „Aceastea grăiaște Domnul Dumnezeu lui Israil, zicând: «Eu am scos pre părinții voștri, pre fiii lui Israil, din Egipt, și v-am izbăvit din mâna lui Faraon, împăratul Egiptului, și dintr-a tuturor împăraților, carii vă necăjea pre voi.

19. Iară voi astăzi ați lepădat pre Dumnezeu, Cel ce v-au mântuit din toate răutățile și necazurile voastre, și ați zis: ‘Ba nu, * ci numai împărat să pui preste noi’. Deci acum stați înaintea Domnului, după schiptrurile voastre, și după neamurile voastre»”.

*Sus
8, 19

20. Și au adunat Samuil toate schiptrurile lui Israil și au căzut soarta pre schiptrul lui Veniamin.

21. Și au adunat schiptrul lui Veniamin și neamurile lui, și au căzut soarta pre neamul lui Matari, și au adunat neamul lui Matari și bărbații lui, și au căzut soarta pre Saul, feciorul lui Chis, și-l căuta pre el și nu să afla.

22. Și iară au întrebat Samuil pre Domnul, zicând: „Au veni-va bărbatul acela aici?” Și au răspuns Domnul: „Iată, el easte ascuns în vase”.

23. Și alergând Samuil, l-au luat pre el de acolo și l-au pus în mijlocul norodului, și era mai înalt decât tot norodul, de la umăr în sus.

24. Și au zis Samuil cătră tot norodul: „Văzutați pre carele Și-au ales Domnul, că nu easte aseamenea lui întru voi toți”. Și au cunoscut tot norodul, și au zis: „Să trăiască împăratul”.

25. Și au spus Samuil cătră tot norodul dreptul împărăției; și l-au scris în carte și o au pus înaintea Domnului.

26. Și au slobozit Samuil pre tot norodul, și s-au dus fieștecarele la casa sa, și Saul s-au dus la casa sa în Gavaa, și au mers împreună cu Saul fiii puterilor, a cărora inimă o au fost atins Domnul împreună cu Saul.

27. Iară fiii cei pierzători au zis: „Au acesta ne va mântui pre noi?” Și l-au hulit pre el și nu i-au adus lui daruri, și el s-au făcut a nu-i auzi.

CAP 11

Pogorându-să preste Saul Duhul Domnului și tăindu-și boii bucăți, cheamă norodul la războiu și învinge pre Naas, împăratul amaniteanilor, și i să întărește împărăția în

Galgala.

1. i s-au suit Naas Amaniteanul, și au tăbărât asupra Iavisului Galaadului, și au zis toți bărbații Iavisului către Naas Amaniteanul: „Pune cu noi legătură de pace, și vom sluji ție”.

2. Și au zis cătră ei Naas Amaniteanul: „Așa voiu pune legătură de pace cu voi, ca să vă scoț voao tuturor ochiul cel drept și să vă puiu ocară întru tot Israilul”.

3. Și au zis oamenii Iavisului Galaadului: „Lasă-ne noao șapte zile și vom trimite soli în tot hotarul lui Israil, și, de nu va fi cine să ne mântuiască, vom ieși la voi”.

4. Și au venit solii în Gavaa la Saul, și au grăit cuvintele aceastea la auzul norodului, și, rădicând tot norodul glasul său, au plâns.

5. Și, iată, Saul vinea dimineața din țarină și au zis Saul: „Ce easte, de plânge norodul?” Și i-au spus lui cuvintele acealea ale oamenilor din Iavis.

6. Și s-au pogorât Duhul Domnului preste Saul, după ce au auzit cuvintele aceastea, și s-au mâniaat pre ei cu iuțime foarte.

7. Și luând doi boi, i-au tăiat bucăți și le-au trimis în tot hotarul fiilor lui Israil, prin mâinile solilor, zicând: „Cel ce nu va merge după Saul și după Samuil, așa să va face boilor lui”. Și au căzut spăimântarea Domnului preste norodul lui Israil și au strigat ca un om.

8. Și i-au numărat pre ei în Vezec, în Vama, toți bărbații lui Israil, șease sute de mii, și bărbații lui Iuda, șeptezeci de mii.

9. Și au zis solilor celor ce venisă: „Aceastea veți zice bărbaților Iavisului Galaadului: «Mâne, când va încălzi soarele, va fi voao mântuire»”. Și s-au dus solii în cetate, și au spus bărbaților Iavisului și s-au bucurat.

10. Și au zis bărbații din Iavis cătră Naas Amaniteanul: „Mâne vom ieși la voi, ca să ne faceți noao ce să pare bine înaintea voastră”.

11. Și au fost după a doao zi, Saul au împărțit oastea în trei părți, și au intrat în mijlocul taberii în strajea cea de dimineața, și au bătut pre fiii lui Amon până ce s-au încălzit zioa, și au fost și cei rămași s-au împraștiiat, cât nu au rămas din ei doi într-un loc.

12. Și au zis norodul cătră Samuil: * „Cine easte cel ce au zis că Saul nu va împărăți preste noi? Dă-ne pre oamenii aceia și-i vom omorî pre ei”.

*Sus
10, 21 [27]

13. Iară Saul au zis: „Nu va muri nimenea în zioa aceasta, pentru că astăzi au făcut Domnul mântuire întru Israil”.

14. Și au zis Samuil cătră norod, zicând: „Să meargem în Galgala și să înnoim acolo împărăția”.

15. Și au mers tot norodul în Galgala și au uns Samuil acolo pre Saul să fie

împărat înaintea Domnului în Galgala, și au jertvit acolo jertve și ceale de pace înaintea Domnului. Și s-au vesălit Samuil și tot Israilul foarte.

CAP 12

Samuil să cunoaște nevinovat din mărturisirea norodului; iartă pre Israil pentru nemulțămirea cătră Dumnezeu și vorbele sale le întărește cu seamne din ceriu, îndemnându-i să se lipească de Domnul, încetează a să ruga pentru ei.

1. i au zis Samuil cătră tot Israilul: „Iată, am ascultat de cuvântul vostru întru toate câte mi-ați zis mie și am pus împărat preste voi.

2. Și acum, iată, împăratul merge înaintea voastră, că eu am îmbătrânit, și voiu șede, și fiii miei, iată, întru voi sânt, și, iată, eu am umblat înaintea voastră din tinerețele mele până în zioa aceasta.

Sira. 3. Iată, eu, mărturisiți de mine înaintea 46, 22 Domnului și înaintea unsului Lui, de am luat boul cuiva sau asinul cuiva, sau de am silit pre cineva dintră voi, sau de am asuprit pre cineva, sau de am luat din mâna cuiva mită sau încălțăminte? Mărturisiți asupra mea și voiu întoarce voao”.

4. Iară ei au zis cătră Samuil: „Nu ne-ai făcut strâmbătate noao și nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, nici ne-ai înfrânt, nici ai luat din mâna nimăruî nimica”.

5. Și au zis Samuil cătră norod: „Mărturie easte Domnul întru voi, și mărturie easte unsul Lui în zioa aceasta că nu ați aflat în mâna mea nimica”. Iară ei au zis: „Mărturie”.

6. Și au zis Samuil cătră norod: „Mărturie easte Domnul, Cel ce au făcut pre Moisi și pre Aaron, și Cel ce au scos pre părinții noștri din Eghipt.

7. Și, acum, stați și voiu judeca pre voi înaintea Domnului, și voiu spune voao toată dreptatea Domnului, carea au făcut cu voi și cu părinții voștri.

Facer. 8. Cum au intrat Iacov și fiii lui în Eghipt, 46, 5 și i-au smerit pre ei Eghiptul, și au strigat părinții voștri cătră Domnul, și au trimis Domnul pre Moisi și pre Aaron, și au scos pre părinții voștri din Eghipt, și i-au așezat pre ei în locul acesta.

9. Iară ei au uitat pre Domnul Dumnezeu lor,* și i-au dat pre ei în mâinile lui Sisara, 4, 2 mai-marele oștilor lui Iavis, împăratul Asorului, și în mâinile celor de alt neam, și în mâinile împăratului Moav, și i-au bătut pre ei.

10. Iară după aceea au strigat cătră Domnul, și au zis: «Păcătuit-am, că am părăsit pre Domnul, și am slujit vaalimilor și desişurilor, și acum scoate-ne pre noi din mâinile vrăjmașilor noștri și vom sluji Ție».

Jude. 11. Și au trimis Domnul pre Ierovaal și 6, 14 pre Varac și pre Ieftae și pre Samuil și

v-au scos din mâinile vrăjmașilor voștri celor de primpregiur, și lăcuiți fără de frică.

12. Și ați văzut că Naas, împăratul fiilor lui Amon, au venit asupra voastră și ați zis:* «Nu, *Sus ci numai împărat să împărătească preste noi, 8, 19 și Domnul Dumnezeu nostru împărătească preste noi». 10, 19

13. Și acum, iată, împăratul pre carele l-ați ales și pre carele l-ați cerut, iată, v-au dat Domnul preste voi împărat.

14. De vă veți teame de Domnul, și veți sluji Lui, și veți asculta glasul Lui, și nu vă veți împotivi gurii Domnului, și veți umbla, și voi și împăratul carele împărătească preste voi, după Dumnezeuul vostru, nu va fi mâna Domnului asupra voastră.

15. Iară de nu veți asculta de glasul Domnului, și vă veți împotivi gurii Domnului, va fi mâna Domnului preste voi și preste împăratul vostru.

16. Și acum stați și vedeți lucrul acest mare, care-l va face Domnul întru ochii voștri.

17. Au nu easte astăzi seacerea grâului? Voiu chema pre Domnul, și va da tunete și ploaie, și veți cunoaște și veți vedea că mare easte răul vostru, care ați făcut înaintea Domnului cerându-vă împărat”.

18. Și au chemat Samuil pre Domnul, și au dat Domnul tunete și ploaie, în zioa aceea, și s-au temut foarte norodul de Domnul și de Samuil.

19. Și au zis tot norodul cătră Samuil: „Roagă-te pentru robii tăi cătră Domnul Dumnezeuul tău, și nu vom muri, că am adaos la toate capetele noastre răutate, cerându-ne împărat”.

20. Și au zis Samuil cătră norod: „Nu vă teameți, voi ați făcut tot răul acesta, iară să nu vă abateți de la Domnul, ci să slujiți Domnului cu toată inima voastră.

21. Și să nu meargeți după cei ce nimica nu sânt, carii nimica nu vor folosi voao și carii nu vă vor mântui pre voi, că nimica sânt.

22. Că nu va lepăda Domnul pre norodul Său, pentru numele Său cel mare, că au plăcut Domnului a vă lua pre voi să fiți Lui norod.

23. Iară departe să fie de la mine păcatul acesta înaintea Domnului, ca să încetez a mă ruga Domnului pentru voi, și voiu sluji Domnului și voiu arăta voao calea cea bună și dreaptă.

24. Iară voi teameți-vă de Domnul și slujiți Lui cu adevăr, și cu toată inima voastră, căci ați văzut ceale mărite care au făcut cu voi.

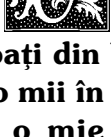
25. Iară de veți face reale, și voi și împăratul vostru veți pieri”.

CAP 13

Cei de alt neam, fiind învinși de Saul, cu mare gătire să întrarmează asupra israilteanilor; iară israilteanii, înfricoșându-să, să ascund prin peșteri. Și Saul, pentru că neaștep-

tând pre Samuil au făcut ardere de tot, să înfruntă și i să spune că-Ș va căuta Domnul alt împărat.

1. iuu de un an era Saul, când au început a împărăți, și doi ani au împărățit preste Israil (a).

[2.] Și și-au ales Saul trei mii de bărbați din bărbații lui Israil, și era cu Saul doao mii în Mahmas și în muntele Vetilului; iară o mie era cu Ionatan, în Gavaa lui Veniamin, și pre celalalt norod, pre fiește-carele, l-au trimis la lăcașul său.

3. Și au bătut Ionatan pre Nasiv, cel de alt neam, carele era în deal, și au auzit cei de alt neam. Iară Saul au trâmbițat cu trâmbiță în tot pământul, zicând: „S-au viclenit robii (b)!”

4. Și tot Israilul au auzit zicându-să că au bătut Saul pre Nasiv, cel de alt neam, și întru nimica nu au socotit Israil pre cei de alt neam, și s-au suit norodul după Saul, în Galgala.

5. Iară cei de alt neam s-au adunat la războiu asupra lui Israil și s-au suit asupra lui Israil treizeci de mii de cară și șeaze mii de călăreți, și norod era ca nășapul cel din țermurile mării de mult, și s-au suit și au tăbărât în Mahmas, în preajma Vetonului despre răsărit.

6. Iară israilteanii, văzând că le easte strâmt, și nu să pot apropiia, s-au ascuns norodul în peșteri și în stâni și în pietri și în gropi și în lacuri.

7. Și cei ce trecusă Iordanul în pământul lui Gad și a lui Galaad, și, fiind Saul încă în Galgala, tot norodul cel cu dânsul s-au spăriiat.

8. Și au așteptat șeapte zile întru mărturie, după cum au zis Samuil, și nu au venit Samuil în Galgala, și norodul lui s-au răsipit de la dânsul.

9. Și au zis Saul: „Aduceți ca să fac ardere de tot și de pace”. Și au adus ardere de tot.

10. Și după ce au sfârșit a aduce arderea de tot, iată, și Samuil au sosit, și au ieșit Saul înaintea lui să-l blagoslovească pre el.

11. Și au zis Samuil: „Ce ai făcut?” Iară Saul au zis: „Am văzut că să răsipea norodul de la mine, și tu nu ai venit, precum te-ai făgăduit, la zioa cea rânduită, și cei de alt neam s-au adunat în Mahmas.

12. Și am zis: «Acum să vor pogorî cei de alt neam la mine, în Galgala, și feații Domnului nu m-am rugat». Pentru aceea mi-au căutat a aduce ardere de tot”.

13. Și au zis Samuil cătră Saul: „Nebuneaste ai lucrat, că nu ai păzit porunca carea o au poruncit ție Domnul, că acum ar fi făcut Domnul să stea împărăția ta preste Israil până în veac.

1. (a) Adecă, după tălmăcirea cea haldeiască: ca un fiuu de un an, pentru nevinovăția și dreptatea inimii.

14. Ci acum împărăția ta nu va sta la tine,* ci va căuta Domnul Șie om după inima Sa, și va porunci lui Domnul să fie împărat preste norodul Său, că tu nu ai păzit ceale ce Ț-au poruncit ție Domnul”. *Fapt. 15 [13], 22

15. Și, sculându-să Samuil, s-au dus din Galgala, și rămășița norodului s-au suit după Saul, întru întâmpinare, dinapoia norodului celui războinic, carele vinea din Galgala în Gavaa lui Veniamin, și au numărat Saul norodul, carele s-au aflat cu sâne, ca la șeasă sute de bărbați.

16. Și Saul și Ionatan, fiiul lui, și norodul carele s-au aflat împreună cu ei au șezut în Gavaa lui Veniamin și plângea, iară cei de alt neam tăbărăsă în Mahmas.

17. Și trei căpetenii din țarina celor de alt neam au ieșit a prăda, o căpetenie mergea pre calea Ghefirei, în pământul Saval.

18. Iar altă căpetenie mergea pre calea Vetonului, și altă căpetenie mergea pre calea Gavaaei, carea să abate spre Ghe, cătră Savima cea pustie.

19. Și faur de fier nu să afla în tot pământul lui Israil, că au fost zis cei de alt neam să nu facă evreii sabie și suliță.

20. Și să pogorea tot Israilul în pământul celor de alt neam, ca fieștecarele să-și ascuță fierul plugului și sapa sa, și săcurea sa și seacerea sa.

21. Și era culesul seacerii gata, și unealtele era trei sicli la un dinte, și săcurii și seacerii un preț era.

22. Și au fost în zilele războiului de la Mahmas, nu s-au aflat sabie și suliță în mâna a tot norodul carele era cu Saul și cu Ionatan, numai la Saul și la Ionatan, fiiul lui, s-au aflat.

23. Și au ieșit din starea celor de alt neam, ca să treacă dincolo de Mahmas.

CAP 14

Ionatan, cu sluga sa, nădăjduind în Domnul, răsipeaste tabăra celor de alt neam; iară după învingere, neștiind jurământul tătâne-său și gustând miiare, să judecă spre moarte, ci cu ajutoriul norodului să mântuiaste.

1. i au fost într-o zi, au zis Ionatan, fiiul lui Saul, cătră sluga carele purta armele lui: „Vino și să ne suim la Mesaf, dincolo a celor de alt neam”. Și tătâne-său nu au spus.

2. Și Saul ședea în vârful dealului supt rodiul cel din Maglon, și era cu dânsul ca la vro șeaze sute de bărbați.

3. Și Ahia, feciorul lui Ahitov, al fratelui lui Iohavid, fiiului lui Finees,* al fiiului lui Ili, preotului lui Dumnezeu, carele în Silo purta efod, și norodul nu știa că s-au dus Ionatan. *Sus 4, 21

4. Și întră trecătoarea pre unde cerca Io-

3. (b) În cea letinească: auză evreii. Simah: auză robii.

natan să treacă la starea celor de alt neam, era de amândoașo părțile, ca niște dinți, (a) stani de piază dincoace și dincolo, numele unuia Voses, și numele celuilalt, Sena.

5. Un stan de piază era despre miiazănoapte, în preajma Mahmasiei; iară celalalt stan de piază era despre răsărit, în preajma Gavaaei.

6. Și au zis Ionatan cătră sluga carele purta armele lui: „Vino să treacem la starea acestor nețiași împregiur, doară ne va mântui pre noi Domnul, că nu easte Domnului cu anevoie a mântui, au înmulți, au împuțini”.

7. Și purtătorul de arme al lui au zis: „Fă tot la ce te va pleca inima ta, iată, eu cu tine sânt, și inima ta easte inima mea”.

8. Și au zis Ionatan: „Iată, noi vom trece la bărbații aceștia și ne vom descoperi cătră ei.

9. Și de vor zice cătră noi: «Stați acolo până vom spune voao», să stăm acolo și să nu ne suim la ei.

10. Iară de vor zice cătră noi: «Suiți-vă la noi», ne vom sui, că i-au dat pre ei Domnul în mâinile noastre, acesta va fi noao semn”.

11. Și au intrat amândoi în starea celor de alt neam, și au zis cei de alt neam: „Iată, evreeii ies din gaurile lor, unde s-au ascuns”.

12. Și au grăit bărbații cei din stare cătră Ionatan și cătră purtătorul lui de arme, și au zis: „Suiți-vă la noi și vom arăta voao cuvântul”. Și au zis Ionatan cătră purtătorul său de arme: „Suie-te după mine,* că i-au dat pre ei Domnul în mâinile lui Israil”.

*1 Mac.
4, 30

13. Și s-au suit Ionatan, târându-să pre mâinile sale și pre picioarele sale, și purtătorul lui de arme după dânsul, și căutară asupra feții lui Ionatan și i-au bătut pre ei, iară purtătorul lui de arme ajuta dinapoia lui.

14. Și au fost bătaia cea dintâiu, carea au bătut Ionatan și purtătorul lui de arme, ca de vro doazeci de oameni cu lovituri și aruncări de pietri cu pietrele câmpului.

15. Și s-au făcut spaimă mare în tabără și în țarină, și tot norodul cel din stare și cei ce să duseasă a prăda s-au spăimântat și ei, și nu vrea să facă, și s-au turburat pământul, și s-au făcut spaimă de la Domnul.

16. Și au văzut străjile lui Saul ceale din Gavaa lui Veniamin, și, iată, tabăra era turburată și de o parte și de alta.

17. Și au zis Saul norodului carele era cu dânsul: „Căutați și vedeți cine dintru voi au mers”. Și au căutat și, iată, nu s-au aflat Ionatan și purtătorul lui de arme.

18. Și au zis Saul cătră Ahia: „Ado efodul!”, că era sicriul lui Dumnezeu în zioa aceea la fiii lui Israil.

19. Și s-au făcut precum au grăit Saul cătră preot, și sunetul în tabăra celor

de alt neam, mergând, mergea și să înmulțea, și au zis Saul cătră preot: „Strângeți mâinile tale”.

20. Și s-au suit Saul și tot norodul carele era cu el, și au venit până la războiu, și, iată, sabiia fieștecăruia era întoarsă asupra deaproapelui său, și turburare mare foarte.

21. Și robii cei ce ieri și alaltaieri era cu cei de alt neam în tabără s-au întors și ei să fie cu Israil, și cu cei ce era cu Saul și cu Ionatan.

22. Și toți israilteanii carii să ascunseasă în muntele lui Efraim au auzit că au fugit cei de alt neam, și s-au însoțit și ei cu ai săi la războiu dinapoia celor de alt neam.

23. Și au mântuit Domnul în zioa aceea pre Israil, și războiul au trecut Vamotul, și tot norodul carele era cu Saul era ca la zece mii de bărbați, și era războiul răsipit în toată cetatea în muntele lui Efraim.

24. Și Saul nu au știut neștiință mare în zioa aceea, și au blăstămat norodul, zicând: „Blăstămat norodul carele va mânca pâine până în seară, și voi izbândi asupra vrăjmașului meu”. Și nu au gustat tot norodul pâine și tot pământul prânzea.

25. Și, iată, pădure era, în carea era miiare pre fața țarinii.

26. Și au intrat norodul în pădurea cea cu miiare, și, iată, curgea miiarea, și nimenea nu au fost carele să-și întoarcă mâna sa la gura sa, că s-au temut norodul de jurământul Domnului.

27. Iară Ionatan nu au fost auzit când au jurat tatăl său pre norod, și întinzând vârful toiagului său cel din mâna sa, l-au împlântat într-un fagur de miiare, și și-au întors mâna sa la gura sa și au văzut ochii lui.

28. Și, răspunzind unul din norod, au zis: „Jurând, au jurat tatăl tău pre norod, zicând: «Blăstămat să fie omul carele va mânca pâine astăzi». Și slăbisă norodul”.

29. Și cunoscând Ionatan, au zis: „Turburat-au tatăl meu pământul, vezi, că au văzut ochii miei, pentru că am gustat puțintel din miiarea aceasta.

30. Ci mai bine de ar fi mâncat, mâncând, astăzi norodul din prăzile vrăjmașilor săi, care le-au aflat, că acum mai mare bătaie ar fi întră cei de alt neam”.

31. Și au bătut în zioa aceea dintru cei din alt neam mai mulți decât în Mahmas, și s-au ostenit norodul foarte.

31. Și s-au pornit norodul la prăzi, și au luat turme și ciurzi și viței de vaci, și au junghiiat pre pământ și au mâncat norodul cu sânge.

32. Și s-au spus lui Saul, zicând că: „Norodul au păcătuit Domnului mâncând cu sânge”. Și au zis Saul: „Din Ghetaim prăvăliți-mi aici o piază mare”.

4. (a) În cea veachie să află, în loc de stan de piază, cale.

33. Și au zis Saul: „Împrăștiați-vă în norod și le ziceți lor: «Fieștecarele dintră voi să aducă aici vițelul său și oaia sa, și să le junghie pre această piază, și le veți mânca, și nu veți păcătui Domnului mâncând cu sânge». Și au adus norodul fieștecarele ce avea în mâna sa noaptea, și au junghiat acolo.

34. Și au zidit acolo Saul jertvenic Domnului.

35. Acesta este jertvenicul cel dintâiu, care l-au zidit Saul Domnului.

36. Și au zis Saul: „Să năvălim preste cei de alt neam noaptea și să-i batem pre ei până ce să va lumina zioa, și să nu lăsăm dintră ei nici un om”. Iară ei au zis: „Tot ce să veade bine înaintea ta fă!” Și au zis preotul: „Să ne apropiem aici, cătră Dumnezeu”.

37. Și au întrebat Saul pre Dumnezeu: „Au pogori-mă-voiu asupra celor de alt neam? Au da-i-va pre ei în mâinile lui Israil?” Și nu i-au răspuns lui Domnul în zioa aceea.

38. Și au zis Saul: „Adunați aici norodul lui Israil din toate părțile, și cunoașteți, și vedeți întru cine s-au făcut păcatul acesta astăzi.

39. Că viu e Domnul, Cel ce au mântuit pre Israil, că de să va fi făcut prin Ionatan, fiiul meu, cu moarte va muri”. Și nu era cine să-i răspundă dintru tot norodul.

40. Și au zis cătră tot bărbatul lui Israil: „Voi veți fi robi, și eu și Ionatan, fiiul meu, vom fi robi”. Și au zis norodul cătră Saul: „Ce este bine înaintea ta fă”.

41. Și au zis Saul: „Doamne Dumnezeu lui Israil, ce este, căci nu ai răspuns robului Tău astăzi? De este întru mine, sau întru fiiul meu, Ionatan, nedreptatea? Doamne Dumnezeu lui Israil, arată, și, de vei zice acestea, dă, dară, norodului Tău, Israil, dă-i, dară, sfințenie”. Și s-au aflat Ionatan și Saul, și norodul au ieșit.

42. Și au zis Saul: „Aruncați soarte întră mine și întră fiiul meu, Ionatan, și pre carele va face Domnul să cază soarta, acela să moară”.

43. Și au zis norodul cătră Saul: „Nu va fi cuvântul acesta”. Și au învins Saul pre norod, și au aruncat soarte întră Saul și întră Ionatan fiiul lui, și au căzut soarta pre Ionatan.

44. Și au zis Saul cătră Ionatan: „Spune, mie, ce ai făcut?” Și i-au spus Ionatan lui și au zis: „Gustând, am gustat cu vârful toiagului celui din mâna mea puțină miiare, și, iată, eu moriu”.

45. Și i-au zis Saul lui: „Acestea să-mi facă mie Dumnezeu și acestea să-mi adaogă, că cu moarte vei muri astăzi, Ionatane”.

46. Și au zis norodul cătră Saul: „Nu va muri astăzi cu moarte Ionatan, cel ce au făcut această mântuire mare întru Israil?”

46. (a) În cea veachie este: blând, viu e Domnul.

4. (a) Bibli. cea de la Vatican are: patru sute de

(a) Viu e Domnul, nu va cădea din capul lui păr pre pământ, că mila lui Dumnezeu au făcut în zioa aceasta”. Și s-au rugat norodul în zioa aceea pentru Ionatan, și nu au murit.

47. Și s-au suit Saul după cei de alt neam, și cei de alt neam s-au dus la locul lor.

48. Și Saul, întărindu-și împărăția preste Israil, bătea primpregiur pre toți vrăjmașii săi, pre Moav și pre fiii lui Amon și pre fiii lui Edom și pre Vetor și pre împăratul Suva, și pre cei de alt neam, oriîncătro să întorcea, făcea mântuire.

49. Și, adunând oaste, au bătut pre Amalic și au scos pre Israil din mâna celor ce-l călca pre el.

50. Și fiii lui Saul au fost Ionatan și Iesiu și Melhisa, și numele celor doao feate a lui, numele ceii întâiu născute, Merov, și numele ceialalte, Melhol.

51. Și numele muierii lui, Ahinoom, fata lui Ahimaas, și numele celui mai mare preste oștile lui, Avenir, feciorul lui Nir, al feciorului unchiului lui Saul.

52. Și Chis, tatăl lui Saul, și Nir, tatăl lui Avenir, feciorul lui Iamin, al feciorului lui Aviil.

53. Și era războiu tare asupra celor de alt neam în toate zilele lui Saul, că pre tot carele-l vedea Saul bărbat tare și pre tot bărbatul fiiul puterii îi aduna pre ei la sine.

CAP 15

Trimițind Domnul pre Saul să șteargă de tot pre Amalic și toate ale lui, Saul au ținut viu pre Agag, și din prăzi spre jertvă; iară Samuil, împutând neascultarea lui Saul, a doao oară îi zice că-l va lăpăda Domnul de la împărăție; și tăind Samuil pre Agag, s-au dus și au plâns pre Saul.

1. i au zis Samuil cătră Saul: „Pre mine m-au trimis Domnul să te ung împărat preste Israil, norodul Lui, și acum ascultă glasul cuvintelor Domnului.

2. Acestea zice Domnul Savaot: «Acum voiu izbândi ceaea ce au făcut Amalic lui Israil,* cum i-au ieșit lui înainte în cale, când să suia din Egipt.

*Ieșire
17, 8

3. Și acum, mergi, și vei bate pre Amalic și pre Ierim, și toate ale lui, și nimica dintru ale lui să nu cruți, și să-l pierzi pre el și să anatematisești pre el și toate ale lui, să nu-ți fie milă de el, și să ucizi de la bărbat până la muiare, și de la prunc până la sugătoriu, și de la vițel până la oaie, și de la cămilă până la asin»”.

4. Și au poruncit Saul norodului și i-au numărat pre ei, în Galgala, doao sute de mii de pedestrași, și din Iuda, treizeci de mii de pedestrași (a).

mii de rânduri. Cea de la Complut: doao sute de mii de rânduri. Și cea letinească: zece mii pedestri.

5. Și au venit Saul până la cetățile lui Amalic și au pus leșuri în părau.

6. Și au zis Saul către Chineu: „Du-te și ieși dintră Amalichit, ca să nu pieri împreună cu el, că tu ai făcut milă cu fiii lui Israil, când să suia ei din Eghipt”. Și au ieșit Chineul dintră Amalic.

7. Și au bătut Saul pre Amalic, de la Evilat până la Sur, în preajma Eghiptului.

8. Și au prins viu pre Agag, împăratul lui Amalic, și pre tot norodul lui l-au surpat, și pre Ierim l-au ucis cu ascuțitul sabiei.

9. Și Saul și tot norodul au ținut pre Agag viu, și ceale bune din turme și din ciurzi și din bucate și din vii și din toate bunătățile, și nu au vrut să le piarză, numai tot lucrul prost și slab au pierdut.

10. Și s-au făcut cuvântul Domnului către Samuil, zicând:

11. „Rău îmi pare că am pus pre Saul împărat, că s-au abătut de la Mine, și cuvintele Meale nu le-au ținut”. Și s-au mahnit Samuil, și au strigat către Domnul toată noaptea.

12. Și, mâncând Samuil dimineața, au mers întru întâmpinarea lui Israil, și s-au spus lui Samuil, zicând: „Au venit Saul la Charmil și, iată, și-au rădicat mâna (a), și și-au întors carul său și s-au pogorât în Galgala”.

13. Și au mers Samuil la Saul, și, iată, el aducea ardere de tot Domnului din prăzile ceale mai de frunte, care le-au adus de la Amalic, și Saul i-au zis lui: „Bindecuvântat ești tu Domnului, făcut-am toate câte au zis Domnul”.

14. Și au zis Samuil: „Dară ce easte acest glas de turmă în urechile meale, și glasul boilor care auz eu?”

15. Și au zis Saul: „De la Amalic le-am adus, că au ținut norodul ceale mai bune din turme și din boi, ca să jertvească Domnului Dumnezeului tău, iară cealealalte le-am pierdut”.

16. Și au zis Samuil către Saul: „Lasă-mă să-ți spui ție ceale ce au grăit Domnul către mine întru această noapte”. Și au zis lui: „Spune!”

17. Și au zis Samuil către Saul: „Au nu fiind tu mic înaintea Lui, te-au făcut povățuitoriu schiptrului neamului lui Israil și te-au uns pre tine Domnul împărat preste Israil?”

18. Și te-au trimis Domnul în cale și Ț-au zis: «Mergi și piarde pre Amalic, și ucide pre cei ce au păcătuit împotriva Mea, și să-i bați până ce-i vei sfârși pre ei».

19. Și pentru ce nu ai ascultat de cuvântul Domnului, să faci toate câte Ț-au poruncit ție, ci te-ai pornit a prăda și ai

12. (a) Mână: adecă, sămn de învingere, ca cum el însuși, nu Dumnezeu, ar fi învins. 23. (b) Adecă: ne-

făcut ce e rău înaintea Domnului?”

20. Și au zis Saul către Samuil: „Pentru că am ascultat eu glasul norodului, și am mers în calea în carea m-au trimis Domnul, și am adus spre Agag, împăratul lui Amalic, și pre Amalic l-am pierdut.

21. Și au luat norodul din prăzi, oi și boi, pârga din ceale de pierdut, să jertvească Domnului Dumnezeului nostru în Galgala”.

22. Și au zis Samuil:* „Au, doară, mai mult voiaste Domnul arderi de tot și jertve, decât a asculta de cuvântul Domnului, iată, ascultarea mai bună e decât jertva bună, și înțelegerea, decât grăsimea berbecilor.

23. Că păcatul vraje easte, dureare și năcazuri idolicești aduc (b). Pentru că ai lăpădat cuvântul Domnului și Domnul te va lăpăda să nu fii împărat preste Israil”.

24. Și au zis Saul către Samuil: „Păcătuit-am, că am călcat cuvântul Domnului și cuvântul tău, că m-am temut de norod și am ascultat de glasul lor.

25. Și acum, rădică păcatul meu și te întoarce cu mine, și mă voiu închina Domnului Dumnezeului tău”.

26. Și au zis Samuil către Saul: „Nu mă voiu întoarce cu tine, că ai lăpădat cuvântul Domnului, și Domnul te va lăpăda să nu fii împărat preste Israil”.

27. Și, întorcându-și Samuil fața sa să se ducă, l-au apucat Saul de poala hainei și o au rupt.

28. Și au zis către el Samuil:* „Rupt-au Domnul împărăția ta de preste Israil din mâna ta astăzi și o va da deaproapelui tău celui mai bun decât tine.

29. Și să va împărți Israil în doao, și Cel Sfânt a lui Israil nu Să va întoarce, nici Îi va părea rău, că nu easte ca omul, să-i pară Lui rău”.

30. Și au zis Saul: „Păcătuit-am, ci măreaște-mă înaintea bătrânilor lui Israil și înaintea norodului meu, și te întoarce cu mine, și mă voiu închina Domnului Dumnezeului tău”.

31. Și s-au întors Samuil înapoi cu Saul și s-au închinat Domnului.

32. Și au zis Samuil: „Aduceți-mi pre Agag, împăratul lui Amalic!” Și au venit la dânsul Agag tremurând, și au zis Agag: „De easte așa amară moartea!”

33. Și au zis Samuil către Agag: „În ce chip sabiia ta au făcut pre muieri fără de fii, așa fără de fii va fi mumă-ta întră muieri”. Și au tăiat Samuil pre Agag înaintea Domnului în Galgala.

34. Și s-au dus Samuil în Armatem, și Saul s-au suit în casa sa, în Gavaa.

35. Și n-au mai adaos Samuil a vedea pre Saul până în zioa morții sale, că plângea Samuil pentru Saul, și Domnului l-au părut rău

ascultarea easte ca păcatul vrăjirii. Și a nu umbla după poruncile lui Dumnezeu, ca slujba idolilor.

*Osie
6, 6
Mateiu
9, 13
12, 7

*Jos
28, 17

că au pus pre Saul împărat preste Israil.

CAP 16

Lăpădând Domnul pre Saul, David, cel mai mic dintră fiii lui Iese, să unge împărat, carele zicând cu alăuta înaintea lui Saul, când îl apuca duhul cel rău, îi era mai ușor.

1. i au zis Domnul cătră Samuil: „Până când vei plânge pentru Saul, și Eu l-am lăpădat pre el ca să nu împărățască preste

Israil. Umpleți cornul tău de untdelemn și vino să te trimit la Iese până în Vitleem, că dintru fiii lui Mi-am ales Mie împărat”.

2. Și au zis Samuil: „Cum voiu merge, că va auzi Saul și mă va omori”. Și au zis Domnul: „Ia în mâna ta un vițel de vaci, și vei zice: «Am venit, ca să jertvesc Domnului».

3. Și vei chema pre Iese și pre fiii lui la jertvă, și Eu voiu arăta ție ce să faci, și vei unge pre carele voiu zice ție”.

4. Și au făcut Samuil toate câte i-au grăit lui Domnul, și au venit în Vitleem, și au ieșit bătrânii cetății înaintea lui și au zis: „Pace easte întrarea ta, văzătoriule?”

5. Și au zis: „Pace, să jertvesc Domnului am venit, sfințiți-vă și vă veseliți împreună cu mine astăzi”. Și au sfințit pre Iese și pre fiii lui, și i-au chemat pre ei la jertfă.

6. Și au fost când intra ei, au văzut pre Eliav, și au zis: „Cu adevărat înaintea Domnului easte unsul Lui”.

7. Și au zis Domnul cătră Samuil: „Să nu te uiți la chipul lui, nici la mărimea lui, pentru că l-am lăpădat pre el, că nu cum veade omul veade Dumnezeu, că omul veade în față, * iară Dumnezeu veade în inimă”.

*Psal.
7, 10

8. Și au chemat Iese pre Aminadav, și au trecut pre dinaintea feții lui Samuil, și au zis: „Nici pre acesta nu l-au ales Domnul”.

9. Și au adus Iese pre Sama și au zis: „Nici pre acesta nu l-au ales Domnul”.

10. Și au adus Iese pre șapte fii ai săi înaintea lui Samuil, și au zis Samuil cătră Iese: „Nu au ales Domnul dintru aceștia”.

11. Și au zis Samuil cătră Iese: „Sfârșitu-s-au pruncii?” Și au zis Iese: „Mai easte cel mai mic, carele paște oile”. Și au zis Samuil cătră Iese: „Trimite și ado pre el, că nu vom ședeă până nu va veni el aici”.

12. Și au trimis și l-au adus pre el, și era el roșu, frumos la ochi și bun la vedea Domnului, și au zis Domnul cătră Samuil: „Scoală-te și unge pre David, că acesta easte bun”.

13. Și au luat Samuil cornul cu untdelemn, * și l-au uns pre el în mijlocul fraților lui, și S-au pogorât Duhul Domnului preste David din zioa aceea, și de aci înainte, și s-au sculat Samuil și s-au dus în Armatem.

*2 Împă.
7, 8
Psalm
88, 21 [20]
Fapte
7, 45
13, 22

14. Și Duhul Domnului S-au depărtat de la Saul, și-l sugruma pre el duh rău de la Domnul.

CAP 16 ȘI 17

15. Și au zis slugile lui Saul cătră el: „Iată, duh rău de la Domnul te sugrumă pre tine.

16. Grăiască, dară, robii tăi înaintea ta și să caute Domnului nostru bărbat, carele să știe cânta cu arfa, și când va fi duhul cel rău preste tine, va cânta cu arfa sa, și bine va fi ție și te vei odihni”.

17. Și au zis Saul cătră slugile sale: „Căutați, dară, bărbat carele știe cânta bine, și-l aduceți la mine”.

18. Și, răspunzind unul din slugile lui, au zis: „Iată, am văzut pre fiul lui Iese Vitleemiteanul, carele știe cânta, și easte om cuminte, și războinic, și înțelept la cuvânt, și om cu bun chip, și Domnul e cu dânsul”.

19. Și au trimis Saul soli la Iese, zicând: „Trimite la mine pre fiul tău, David, cel de la turma ta”.

20. Și au luat Iese un gomor de pâne, și un foale de vin, și un ied de capre, și le-au trimis prin mâna lui David, fiiului său, la Saul.

21. Și au intrat David la Saul, și au stătut înaintea lui, și l-au iubit pre el foarte, și s-au făcut lui purtătoriu de arme.

22. Și au trimis Saul la Iese, zicând: „Să stea David înaintea mea, că au aflat har întru ochii miei”.

23. Și au fost când era de la Dumnezeu duh rău preste Saul, luoa David arfa și zicea cu ea, și răsufla Saul, și era bine lui, și fugea de la el duhul cel rău.

CAP 17

Adunându-să la războiu cei de alt neam împotriva lui Israil; pre Goliat cel tare, care nădăjduia în vârtute și în armele sale, sângură praștia lui David l-au omorât și, tăindu-i David capul, l-au dus la Saul.

1. i adunând cei de alt neam taberile sale la războiu, și s-au adunat în Sohotul Iudeii, și au tăbărât întră Sohot și întră

Azica, la hotarale Domnului.

2. Și, adunându-să, și Saul și bărbații lui Israil au tăbărât în valea Terevintului, și s-au rânduit la războiu împotriva celor de alt neam.

3. Și cei de alt neam sta pre munte dincoace, și Israil sta pre munte dincolo, și valea (a) era întră ei.

4. Și au ieșit un bărbat tare din oastea celor de alt neam, numele lui era Goliat din Ghet, înălțimea lui era de șease coți și o palmă.

5. Și coif de aramă pre capul lui, și cu platoșe de zale îmbrăcat, și platoșea lui cumpănea cinci mii de sicli de aramă și de fier.

6. Și turiiaci de aramă preste fluierile picioarelor lui, și pavază de aramă întră umerii lui.

7. Și coada suliții lui ca sulul țesătorilor, și fierul cel ascuțit al suli-

3. (a) În cea veachie, în loc de vale, să află strungă.

ții lui de șese sute de sicli de fier, și înaintea lui mergea purtătorul lui de arme.

8. Și au stăcut, și au strigat către oastea lui Israil, și au zis lor: „Pentru ce ieșiți să vă bateți cu noi? Au nu sânt eu de alt neam, și voi evrei ai lui Saul? Aleageți-vă voao un bărbat și să se pogoară asupra mea!

9. Și de să va putea bate cu mine și mă va ucide, vom fi voao robi; iară de voiu putea eu și-l voiu ucide pre el, voi veți fi noao robi și veți sluji noao”.

10. Și au zis cel de alt neam: „Iată, eu am ocărât oastea lui Israil astăzi, dați mie om, și să ne batem amândoi”.

11. Și au auzit Saul și tot Israilul cuvintele aceasta ale celui de alt neam, și s-au întristat și s-au spăimântat foarte.

Sus 12. Iară David era fiul unui om efratean din 16, 1 Vitleemul lui Iuda, și numele lui era Iese, și avea el opt feciori, și era om bătrân în zilele lui Saul, și de vârstă cu anii întră oameni.

13. Și cei trei feciori mai mari ai lui Iese au mers după Saul la războiu, Eliav, cel întâiu născut al lui, și al doilea, Aminadav, și al treilea, Sama.

14. Iară David era cel mai mic, și cei trei mai mari s-au dus după Saul.

15. Și s-au dus David și s-au întors de la Saul, ca să pască oile tătâne-său în Vitleem.

16. Și venea cel de alt neam dimineața și seara, și sta stâlp înaintea lui Israil, patruzeci de zile.

17. Și au zis Iese lui David, fiiului său: „Ia fraților tăi un ifi din făina aceasta și aceste zece pâini, și aleargă la tabără și le dă fraților tăi.

18. Și zece cășuleațe de lapte, acestea le vei duce celui mai mare preste mie, și vezi pre frații tăi sânt în pace, și vei ști ce le va trebui, și sâmbăta o vei face cu mine”.

19. Iară Saul cu aceștia și cu tot norodul era în Valea Stejeariului, bătându-să cu cei de alt neam.

20. Și s-au sculat David de dimineață, și au lăsat oile la păzitoriu, și, luând acealea, s-au dus în ce chip i-au poruncit Iese, și au venit la șanț și la oastea carea ieșea la bătaie, și striga la războiu.

21. Și s-au rânduie Israil și cei de alt neam rând împotriva rândului.

22. Și lăsând David povara sa pre mâna străjuitoriului, au alergat la tabără, și venind au întrebat pre frații săi de ceale de pace.

23. Și grăind el cu ei, iată, bărbatul cel tare, Goliat Filistimeanul, numele lui din Ghet, să suia din tabăra celor de alt neam, și grăind el cuvintele acestea, au auzit David.

24. Și tot omul lui Israil, când au văzut pre omul acela, și au fugit de la fața lui și s-au spăriiat foarte.

25. Și au zis omul lui Israil: „Văzut-ați

pre omul acesta ce să suie, căci ca să ocărăscă pre Israil s-au suit, și pre omul carele va ucide pre el îl va îmbogăți împăratul cu bogăție mare, și va da lui pre fata sa, și casa tătâne-său o va scuti întru Israil”.

26. Și au zis David către oamenii cei ce sta împreună cu el, zicând: „Ce să va face omului carele va omori pre cel de alt neam și va rădica ocară de la Israil? Că cine easte cel de alt neam, netăiatul acesta împregiur, carele ocărăște tabăra Dumnezeului celui viu?”

27. Și au zis lui norodul după cuvântul acesta, zicând: „Așea să va face omului, carele va omori pre el”.

28. Și au auzit Eliav, fratele lui cel mai mare, când grăia el către oameni, și s-au mâniiat Eliav pre David, și i-au zis: „Pentru ce ai venit aici? Și cui ai lăsat aceale puțineale oi în pustie? Știu eu mândriia ta și răutatea inimii tale, că pentru ca să vezi războiul ai venit aici”.

29. Și au zis David: „Ce am făcut acum? Au nu easte cuvânt?”

30. Și s-au abătut de la el la altul, și i-au grăit lui după cuvântul acesta, și i-au răspuns lui norodul după cuvântul cel dintău.

31. Și s-au auzit cuvintele care le-au grăit David, și s-au spus înaintea lui Saul, și luându-l pre el, l-au adus la Saul.

32. Și au zis David către Saul: „Să nu să măhnească inima domnului meu pentru el, robul tău va merge și să va bate cu cel de alt neam”.

33. Și au zis Saul către David: „Nu vei putea merge împotriva celui de alt neam, ca să te bați cu el, că tu ești prunc, iară el easte om războinic din tinerețele sale”.

34. Și au zis David către Saul:* „Păștea robul tău oile tătâne-său, și când vinea leul și ursul, și lua vreo oaie din turmă,

35. Mergeam după el și-l băteam, și scoteam oaia din gura lui, și, de să scula asupra-mi, îl apucam de grumazi și-l băteam și-l omoream.

36. Și pre leu și pre urs bătea robul tău, și va fi și acest de alt neam, netăiatul împregiur, ca unul dintru aceștia, acum voiu merge, și-l voiu bate și voiu lua astăzi ocară dintru Israil. Că cine easte acest netăiat împregiur, carele au ocărât tabăra Dumnezeului celui viu?”

37. Și au zis David: „Domnul, Cel ce m-au scos pre mine din mâna leului și din mâna ursului, Acela mă va scoate din mâna acestui de alt neam și netăiat împregiur”. Și au zis Saul către David: „Mergi, și Domnul să fie cu tine”.

38. Și au îmbrăcat Saul pre David cu îmbrăcăminteale sale, și coif de aramă au pus pre capul lui, și l-au îmbrăcat cu platoșea.

39. Și au încins spre David cu sabiia sa preste îmbrăcămintea sa, și s-a ostenit David umblând o dată și de doao ori, că nu era

*Sira. 47, 3

învățat, și au zis David către Saul: „Nu voiu putea merge cu acestea, că nu sânt deprins cu eale”. Și le-au luat de la el.

40. Și au luat bâta sa în mâna sa, și și-au ales cinci pietri neatede din părău, și le-au pus în tașca cea păstorească, carea era la el de adunare.

41. Și praștia lui în mâna lui, și s-au apropiat la bărbatul cel de alt neam, și vinea și cel de alt neam, apropiindu-să de David, și bărbatul cel ce-i purta pavăza, înaintea lui.

42. Și căutând Goliat, cel de alt neam, au văzut pre David și au râs de el, pentru că era prunc și roșu, cu ochii frumoși.

43. Și au zis cel de alt neam către David: „Au, doară, câne sânt eu de vii cu bătă asupra mea, și cu pietri?”

44. Și au zis David: „Ba încă mai rău ești decât cânele”. Și au blăstămat cel de alt neam pre David întru dumnezeii săi.

45. Și au zis cel de alt neam către David: „Vino la mine și voiu da trupul tău paserilor ceriului și fierilor pământului”.

46. Și au zis David către cel de alt neam: „Tu vii la mine cu sabie și cu sulită și cu pavăză; iară eu voiu merge la tine întru numele Domnului Dumnezeului Savaot, Dumnezeului taberii lui Israil, carea o ai ocărât astăzi.

47. Și te va închide Domnul astăzi în mâna mea, și te voiu omorî, și voiu lua capul tău de la tine, și voiu da mădulările tale și mădulările taberii tale, ale celor de alt neam, în zioa aceasta, paserilor ceriului și fierilor pământului, și va cunoaște tot pământul că easte Dumnezeu în Israil.

48. Și va cunoaște toată adunarea aceasta că nu cu sabie și cu sulită mântuiaște Domnul, că a Domnului easte războiul, și va da Domnul pre voi în mâinile noastre”.

49. Și s-au sculat cel de alt neam și au venit întru întâmpinarea lui David; iară David, grăbind, au alergat la bătaie înaintea celui de alt neam.

*Sira. 47, 4
1 Maca. 4, 30
50.* Și, băgând David mâna sa în tașcă, au luat o piază și o au pus în praștie, și au prăștiat și au lovit pre cel de alt neam în frunte, și au trecut piază prin coif în fruntea lui, și au căzut cu fața pre pământ.

51. Și au biruit David pre cel de alt neam cu praștia și cu piază, și au lovit pre cel de alt neam și l-au omorât.

52. Și sabie nu era în mâna lui David și, alergând, au stăcut deasupra lui, și, luând sabia lui, o au scos din teaca ei și l-au omorât pre el, și i-au tăiat capul lui, și văzind cei de alt neam că au murit cel tare a lor, au fugit.

53. Și, sculându-să bărbații lui Israil și a lui Iuda, au strigat și au alergat după ei până la intrarea Ghetei și până la poarta Ascaloniei, și au căzut răniți cei de alt neam în calea porților, și până la

Ghet, și până la Acaron.

54. Și întorcându-să bărbații lui Israil de la gonirea celor de alt neam, și călca taberile lor.

55. Iară David, luând capul celui de alt neam, l-au adus în Ierusalim, și armele lui le-au pus în cortul lui.

56. Și când au văzut Saul pre David ieșind întru întâmpinarea celui de alt neam, au zis către Avenir, mai-marele oastei: „Al cui fecior easte tinerelul acesta, Avenir?” Iară Avenir au zis: „Viu e sufletul tău, împărate, nu știu”.

57. Și au zis împăratul: „Întreabă tu a cui fecior easte tinerelul acesta?”

58. Și după ce s-au întors David de la uciderea celui de alt neam, l-au luat pre el Avenir și l-au dus înaintea lui Saul, și capul celui de alt neam era în mâna lui.

59. Și au zis Saul către el: „Al cui fecior ești, pruncule?” Și au zis David: „Fiiul robului tău, Iese Vitleemiteanului”.

CAP 18

Pentru că iubea Ionatan pre David, cu mare legătură să împreunează amândoi; auzind Saul că lui i să dau mii și lui David zeci de mii pentru învingere, foarte s-au mâniat, și căuta prilej să omoară pre David; și pre Merov, fata sa, pre care o logodisă lui David, o dă lui Adriil, iară pre Melhol, cea mai mică, cu viclesug prin mijlocirea a o sută de mădulări a celor de alt neam, o logodeaște lui David muiare.

1. i au fost după ce au sfârșit a grăi cu Saul, sufletul lui Ionatan s-au legat cu sufletul lui David, și l-au iubit pre el Ionatan ca pre sufletul său.

2. Și l-au luat pre el Saul în zioa aceea și nu l-au lăsat să se întoarcă în casa tătâne-său.

3. Și au făcut Ionatan cu David legătură, pentru că-l iubea pre el ca pre sufletul său.

4. Și s-au dezbrăcat Ionatan de veșmântul său cel deasupra cu care era îmbrăcat, și l-au dat lui David, și hainele sale și sabia sa și arcul său și brâul său.

5. Și mergea David oriunde-l trimetea Saul, și înțelepțește să purta, și l-au pus pre el preste bărbații războiului, și au plăcut întru ochii a tot norodului, încă și înaintea slugilor lui Saul.

6. Și au fost la întoarcerea lor, când să întorcea David de la uciderea celui de alt neam, au ieșit ceale ce juca întru întâmpinarea lui David dintru toate cetățile lui Israil, cântând și jucând, și întru întâmpinarea lui Saul, împăratului, cu timpine și cu fluieri și cu alăute.

7. Și cânta muierile și zicea: * „Bătut-au Saul cu miile lui, și David cu zecile de mii ale lui”. *Jos 21, 11

8. Și s-au mâniat Saul foarte, și nu au plăcut întru ochii lui Saul cuvântul Sirah. 47, 6

acesta, și au zis: „Lui David au dat zeci de mii, și mie mi-au dat mii, și ce mai lipsește lui, fără numai împărăția?”

9. Și (a) s-au făcut Saul căutând spre David din zioa aceea și de aici înainte.

10. Și au fost a doao zi, au căzut duh rău a lui Dumnezeu preste Saul, și au prorocit în mijlocul casii sale, și David făcea muzică cu mâna sa, ca în toate zilele, iară Saul ținea a mână sulița.

11. Și au rădicat Saul sulița, zicând: „Lo-vi-voiu pre David până în păreate”. Și s-au ferit David de la fața lui de doao ori.

12. Și s-au temut Saul de fața lui David, pentru că Domnul era cu el, și de la Saul S-au fost depărtat.

13. Și l-au depărtat pre el Saul de la sine, și l-au pus mai-mare preste o mie, și ieșea și intra înaintea norodului.

14. Iară David întru toate căile sale înțelepțește să purta, și Domnul era cu el.

15. Și văzind Saul că el era foarte înțelept, să sfiia de fața lui.

16. Și tot Israilul și Iuda iubea pre David, pentru că el intra și ieșea înaintea feții norodului.

17. Și au zis Saul cătră David: „Iată, fata mea cea mai mare, Merov, pre ea o voiu da ție muiare, numai să fii mie fiul puterii, și să te oștești războaiele Domnului”. Iară aceasta au făcut Saul cugetând: „Ca să nu fie mâna mea preste el, ci să fie preste el mâna celor de alt neam”.

18. Și au zis David cătră Saul: „Cine sânt eu și carea easte viața rudenii tatălui meu în Israil, ca să fiu ginere împăratului?”

19. Și au fost în vremea în carea era să se dea lui David, Merov, fata lui Saul, s-au dat lui Adriil Molatineanului muiare.

20. Și Mehol, fata lui Saul, au îndrăgit pre David și s-au spus lui Saul, și s-au părut drept întru ochii lui cuvântul.

21. Și au zis Saul: „Da-o-voiu pre ea lui, ca să-i fie spre puiadecă”. Și era asupra lui Saul mâna celor de alt neam, și au zis Saul cătră David (b): „A doao oară îmi vei fi ginere astăzi”.

22. Și au poruncit Saul slugilor sale, zicând: „Grăiți voi pre ascuns lui David, zicând: «Iată ce voiaște împăratul, și toate slugile lui te iubesc, și tu fii ginere împăratului»”.

23. Și au grăit slugile lui Saul în urechile lui David după cuvintele aceastea, și au zis David: „Au lucru mic să pare întru ochii voștri a fi ginere împăratului? Și eu sânt bărbat smerit, și nu slăvit?”

24. Și au spus slugile lui Saul cuvintele aceastea, care le-au grăit David.

25. Și au zis Saul: „Aceastea să grăiți lui David: «Nu voiaște împăratul altă dare, fără numai o sută de mădulări netăiate îm-

pregiur ale celor de alt neam, să izbândești asupra vrăjmașilor împăratului»”. Și Saul au gândit să bage pre David în mâinile celor de alt neam.

26. Și slugile lui Saul au spus lui David cuvintele aceastea, și au plăcut lui David cuvântul ca să se facă ginere împăratului.

27. Și încă nu s-au plinit zilele și, sculându-să David, au mers el și bărbății lui și au ucis o sută de bărbăți din cei de alt neam, și au adus împăratului mădulările lor ceale netăiate împregiur, și s-au făcut ginere împăratului, și i-au dat Saul pre Mehol, fata sa, muiare lui.

28. Și au văzut Saul și au cunoscut că Domnul easte cu David, și cum că tot Israilul îl iubește.

29. Și au adaos mai mult a să teame de David, și au fost Saul mănios pre David în toate zilele.

30. Și au ieșit boiarii celor de alt neam și s-au făcut din destul ieșirii lor, și David era mai înțelept decât toate slugile lui Saul, și s-au cinstit numele lui foarte.

CAP 19

Saul, vrând a omori pre David, să îmblânzește cu cuvintele lui Ionatan, pre carele, zicând cu alăuta înaintea sa, ispitește a-l pătrunde cu sulița. Ci fugând prin mijlocirea muierei sale, Mehol, să duce la Samuil în Armatem, unde, trimițind Saul în trei rânduri soli să-l prinză, toți au prorocit, și mâniindu-să, s-au dus el și au început și el a proroci, pentru aceea s-au zis: „Au și Saul între proroci?”

1. i au grăit Saul cătră Ionatan, fiul său, și cătră toate slugile sale, ca să omoară pre David, iară Ionatan, fiul lui Saul, iubea pre David foarte.

2. Și au spus Ionatan lui David, zicând: „Saul, tatăl meu, caută să te omoară, păzește-te, dară, mâne dimineață, și te ascunde și șezi ascuns.

3. Și eu voiu ieși și voiu sta rugându-mă de tatăl meu în țarină, acolo unde vei fi tu, și eu voiu grăi pentru tine cătră tatăl meu și voiu vedea ce va fi, și-ți voiu face știre”.

4. Și au grăit Ionatan bine pentru David cătră Saul, tatăl său, și au zis cătră dânsul: „Să nu păcătuiești, împărate, asupra robului tău, David, că nu au greșit ție, și faptele lui bune sânt foarte.

5. Și și-au pus sufletul său în mâna sa, și au ucis pre cel de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare, și tot Israilul au văzut și s-au bucurat, și pentru ce să păcătuiești asupra sângelui nevinovat, omorând pre David fără de vină?”

6. Și au ascultat Saul de cuvântul lui Ionatan, și s-au jurat Saul, zicând: „Viu e Domnul, nu va muri!”

află: cu puterile îmi vei fi ginere astăzi.

9. (a) Adecă: pizmuindu-i. 21. (b) În cea veachie să

7. Și au chemat Ionatan pre David, și i-au spus lui toate cuvintele acestea, și au băgat Ionatan pre David la Saul, și era înaintea lui ca ieri și ca alaltaieri.

8. Și iarăși s-au adaos a fi războiu asupra lui Saul, și s-au întărit David, și au bătut pre cei de alt neam, și i-au bătut bătaie mare foarte, și au fugit ei de la fața lui.

9. Și au fost duh rău a lui Dumnezeu preste Saul, și el dormea în casă, și sulița era în mâna lui, și David făcea cu mâinile sale muzică.

10. Și cerca Saul să lovească cu sulița pre David, și s-au depărtat David de la fața lui Saul, și au lovit cu sulița în păreate, iară David au fugit și au scăpat în noaptea aceea.

11. Și au trimis Saul soli la casa lui David să-l păzască pre el, și dimineață să-l omoară, și au spus lui David Mehol, muiarea lui, zicând: „De nu vei mântui tu sufletul tău în noaptea aceasta, mâne te vei omori”.

12. Și au slobozit Mehol pre David pre fereastră, și s-au dus, și au fugit, și s-au mântuit.

13. Și au luat Mehol chip deșert, și l-au pus în pat, și perină de păr de capre au pus la capul lui, și le-au acoperit cu o haină.

14. Și au trimis Saul soli ca să prinză pre David; iară ea au zis că easte bolnav.

15. Și iară au trimis la David, zicând: „Aduceți-l cu patul la mine, să-l omor”.

16. Și au mers solii, și iată chipul cel deșert în pat, și perină de păr de capre la capul lui.

17. Și au zis Saul către Mehol: „Pentru ce m-ai înșălat așa, și ai slobozit pre vrăjmașul meu, și au scăpat?” Și au zis Mehol lui Saul: „El mi-au zis: «Slobozi-mă, iară de nu, te voi omori»”.

18. Iară David au fugit și au scăpat, și au mers la Samuil în Armatem, și i-au spus lui toate câte i-au făcut Saul, și s-au dus Samuil și David, și au șezut în Navat, la Rama.

19. Și s-au spus lui Saul, zicând: „Iată, David easte în Navat, la Rama”.

20. Și au trimis Saul soli ca să prinză pre David, și mergând aceia au văzut adunare de proroci carii proceea, și pre Samuil stând mai mare preste ei, și au fost Duhul lui Dumnezeu preste solii lui Saul, și au prorocit și ei.

21. Și s-au spus lui Saul, și au trimis alți soli, și au prorocit și aceștia, și au adaos a trimite Saul și al treilea rând de soli, și au prorocit și aceștia.

22. Și s-au mâniat cu iuțime Saul, și s-au dus și el în Armatem, și venind până la fântâna ariei cea din Sefi, au întreat și au zis: „Unde easte Samuil și David?” Și zisără: „Iată, în Navat, la Rama”.

3. (a) În cea grecească de la Vatican easte: umplu-tu-s-au întră mine și întră moarte. Jidove.: un paș easte

23. Și s-au dus de acolo în Navat, la Rama, și au fost și preste el Duhul lui Dumnezeu, și au mers prorocind până ce au venit în Navat, la Rama.

24. Și s-au dezbrăcat de hainele sale, și au prorocit înaintea lor, și au căzut gol toată zioa aceea și toată noaptea, pentru aceea s-au zis: * „Au și Saul întră proroci?”

*Sus
10, 12

CAP 20

Sfatul și legătura lui David și a lui Ionatan.

1. i au fugit David din Navatul cel din Rama, și au venit înaintea lui Ionatan, și au zis: „Ce am făcut? Și carea easte strâmbătatea mea? Și ce am greșit înaintea tătâne-tău, de caută sufletul meu?”

2. Și i-au zis Ionatan lui: „Nicidecum nu vei muri tu, că nu va face tatăl meu nici un lucru mare sau mic, care să nu-l descopere urechii mele, și pentru ce să ascunză tatăl meu de cătră mine cuvântul acesta? Nu easte aceasta”.

3. Și răspunzind David lui Ionatan, au zis: „Bine știe tatăl tău că am aflat har înaintea ta, pentru aceea au zis: «Să nu știe aceasta Ionatan, ca nu cumva să nu vrea». Ci viu e Domnul, și viu e sufletul tău, că precum am zis s-au umplut întră mine și întră tatăl tău până la moarte (a)”.

4. Și au zis Ionatan cătră David: „Ce pofteaște sufletul tău, și ce să-ți fac?”

5. Și au zis David cătră Ionatan: „Iată, mâne e lună noao, și eu șezind nu voi șede cu împăratul a mânca, și tu să mă slobozi să mă ascunz în câmp până în desară.

6. Și de va întreba tatăl tău și mă va căuta, să zici: «Cerându-să s-au cerut de la mine David să alearge până la Vitleem, cetatea sa, că jertva zilelor easte acolo a tot neamul».

7. Și de va zice: «Bine», pace va fi robului tău, iară de-ț va răspunde aspru, să știi că s-au plinit răul la el.

8. Și fă milă cu robul tău, că pre mine, robul tău, m-ai adus să fac legătura Domnului împreună cu tine, și de easte nedreptate întru robul tău, omoară-mă tu, pentru ce să mă bagi așa la tatăl tău?”

9. Și au zis Ionatan: „Nicidecum nu va fi ție aceasta, că de voi ști că s-au plinit răul la tatăl meu, ca să vie preste tine și preste cetățile tale, voi spune ție”.

10. Și au zis David cătră Ionatan: „Cine va spune mie de va răspunde aspru tatăl tău?”

11. Și au zis Ionatan cătră David: „Mergi și așteaptă în țarină”. Și au mers amândoi în țarină.

12. Și au zis Ionatan cătră David: „Domnul Dumnezeuul lui Israil știe că voi întreba

întră mine și întră moarte. Latin.: că numai cu o treaptă eu și moartea ne despărțim.

pre tatăl meu cum va fi vreme de trei ori, și de va fi bine pentru David, voi trimitte la tine în țarină.

13. Acestea să facă Dumnezeu lui Ionatan, și aceste să-i adaogă, că de va voi tatăl meu să aducă asupra ta reale, voi descoperi urechii tale și te voi slobozi, și vei merge în pace, și să fie Domnul cu tine, precum au fost cu tatăl meu.

14. Și de voi mai trăi eu, să face milă cu mine.

15. Iară de voi muri cu moarte, să nu rădici mila ta de la casa mea până în veac, și când va rădica Domnul pre vrăjmașii lui David, pre fieștecarele, de pre fața pământului, să se afle numele lui Ionatan la casa lui David, și să caute Domnul pre vrăjmașii lui David”.

16. Și au ados încă Ionatan a să jura lui David, pentru că iubea pre el, căci iubea sufletul celui ce-l iubea pre el.

17. Și au zis Ionatan: „Mâne easte lună noao, și tu te vei socoti că va fi scaonul tău gol.

18. Și vei întrei, (b) și te vei socoti, și vei veni la locul tău unde te-ai ascuns în zioa cea de lucru, și vei șede lângă pîiatra aceasta.

19. Și eu trei săgeți voi răpezi, slobozindu-le la semn.

20. Și, iată, voi trimitte pruncul, zicând: «Mergi de-mi află săgeata».

21. De voi zice pruncului: «Dincoace de tine easte săgeata, dincoace ia-o pre ea», tu vino, că pace easte ție, și rău nu easte ție, viu e Domnul.

22. Iară de voi zice tinerelului: «Dincolo de tine easte săgeata mai înainte», să te duci, că te-au slobozit pre tine Domnul.

23. Și de cuvântul care l-am grăit eu și tu, iată, Domnul easte martor întră mine și întră tine, până în veac”.

24. Și s-au ascuns David în țarină, și au venit luna, și au venit și împăratul la masă să mănânce.

25. Și au șezut după obicei pre scaonul său, și s-au sculat Ionatan, și au șezut Avenir de laturea lui Saul, și locul lui David s-au socotit.

26. Și nimica nu au grăit Saul în zioa aceea, că gândea că, doară, s-au întâmplat, de nu easte curat, și nu s-au curățit.

27. Iară în zioa a doao a lunei, iarăși s-au socotit locul lui David, și au zis Saul cătră Ionatan, fiiul său: „Pentru ce nu au venit feciorul lui Iese nici ieri, nici astăzi la masă?”

28. Și au răspuns Ionatan lui Saul, zicând: „S-au cerut de la mine David să meargă până la Vitleem, cetatea sa.

29. Și au zis: «Slobozi-mă, că jertveaste neamul meu în cetatea aceea, și mi-au poruncit mie frații miei, și acum, de am aflat har întru ochii tăi, lasă-mă să mă duc și să

18. (a) Și vei întrei, adecă: trei zile vei rămânea ascuns.

văz pre frații miei». Pentru aceea nu au venit la masa împăratului”.

30. Și s-au mâniat Saul cu mânie pre Ionatan foarte, și i-au zis lui: „Fecior de featele ceale ce merg de bunăvoie, au nu știu eu că soț ești tu fiiului lui Iese, spre rușinarea ta și spre rușinarea descoperirii maicii tale?”

31. Că în toate zilele câte va trăi pre pământ feciorul lui Iese nu să va întemeia împărăția ta; acum, dară, trimite și prinde pre tinărul acela, că fiiul morții easte el”.

32. Și răspunzind Ionatan lui Saul, tatălui său, au zis: „Pentru ce să moară? Ce au făcut?”

33. Și au rădicat Saul sulita asupra lui Ionatan să-l omoară, și au cunoscut Ionatan că s-au plinit răul acesta de la tatăl său să omoară pre David.

34. Și au sărit Ionatan de la masă aprins de mânie, și nu au mâncat pâine în zioa a doao a lunei, că s-au întristat pentru David, căci au hotărât tatăl său să-l omoară.

35. Și după ce s-au făcut dimineață, au ieșit Ionatan în țarină, precum s-au făgăduit întru mărturie lui David, și un prunc mic cu dânsul.

36. Și au zis pruncului: „Aleargă, află-mi săgețile care le sloboz eu”. Și au alergat pruncul, și el au slobozit săgeata, și o au adus pre ea.

37. Și s-au dus pruncul până la locul unde au slobozit Ionatan săgeata, și au strigat Ionatan după prunc, și au zis: „Mai încolo de tine înainte easte săgeata”.

38. Și au strigat Ionatan după prunc, zicând: „Aleargă curând și să nu stai!” Și au cules pruncul lui Ionatan săgețile, și le-au adus la domnul său.

39. Și pruncul nu au știut nimica, fără numai Ionatan și David au știut cuvântul acesta.

40. Și Ionatan au dat armele sale pruncului, și au zis pruncului său: „Pasă, întră în cetate”.

41. Și după ce s-au dus pruncul, s-au sculat și David de la pîiatra căii, și au căzut cu fața sa la pământ, și s-au închinat lui de trei ori, și au sărutat unul pre altul, și au plâns fieștecarele pentru deaproapele său, iară David au plâns mai mult.

42. Și au zis Ionatan lui David: „Mergi în pace, și precum ne-am jurat amândoi în numele Domnului, zicând: «Domnul să fie martor întră mine și întră tine, și întră sămânța mea și întră sămânța ta, până în veac»”. Și s-au sculat David și s-au dus, iară Ionatan au întrat în cetate.

CAP 21

Pribegind David în Nomva, cetatea leviților, și silit fiind de foame, au mâncat la Avimeleh pâinile punerii-înaintea Domnului, împreună cu cei ce era cu dânsul, fiind de față Doic Sirul, și luând sabiia lui Goliat, au fugit la Aghus, împăratul Ghetei, înaintea căruia să face ca cum ar fi nebun.

1. i au venit David în Nomva, la preotul Avimeleh, și s-au spăimântat Avimeleh de venirea lui, și i-au zis lui: „Pentru ce tu sângur ești, și nimenea cu tine?”

2. Și au zis David lui Avimeleh, preotului: „Împăratul mi-au poruncit cuvânt astăzi, și mi-au zis: «Nimene să nu știe cuvântul pentru care eu te trimit pre tine, și care eu ți-am poruncit ție». Și am zis slugilor în locul care să chiiamă (a) Felani Meamoni.

3. Și acum de sânt supt mâna ta cinci pâini, dă în mâna mea ce să va afla”.

4. Și răspunzând preotul lui David, au zis: „Nu sânt supt mâna mea pâini proaste, fără numai sfinte pâini sânt, de s-au păzit slugile mai ales de muieri, așa vor mânca”.

5. Și răspunzând David preotului, i-au zis: „Și de muiare ne-am ferit ieri și alaltaieri, când am purces în cale toate slugile au fost curățite, și această cale sfântă nu easte, ci să va sfinți astăzi pentru vasăle mele”.

Mat. 12, 3 4 6. Și Avimeleh, preotul, i-au dat lui pâinile punerii-înainte, că nu era acolo pâine, fără numai pâinile punerii-înainte, ceale luate dinaintea feții Domnului, ca să se puie pâine caldă în zioa în carea le-au luat pre eale.

7. Și era acolo unul din slugile lui Saul în zioa aceeaa ținut înaintea Domnului, și numele lui Doic Sirul, carele păștea mușcoii lui Saul.

8. Și au zis David cătră Avimeleh: „Vezi de easte aici supt mâna ta suliță au sabiie, că sabiia mea și armele mele nu le-am luat în mâna mea, că grăbea cuvântul împăratului”.

9. Și au zis preotul: „Iată, easte aici sabiia lui Goliat, celui de alt neam, pre carele l-ai ucis în valea Ila, iată, easte învăluită cu o haină, dinapoia ceii preste umăr; de vrei să o iai aceasta, ia-o, că nu easte aici alta, afară de aceasta”. Și au zis David: „Iată, nu easte ca aceasta, dă-mi-o”. Și o au dat lui pre ea.

10. Și s-au sculat David, și au fugit în zioa aceea de la fața lui Saul, și au venit David la Aghus, împăratul Ghetei.

11. Și au zis slugile lui Aghus cătră dânsul: „Au nu acesta easte David, împăratul pământului? Au nu acestuia au început a striga ceale ce juca, zicând: «Au ucis Saul cu miile sale, și David cu zecile de mii ale sale?»”

*Sus 18, 7 Sirah 47, 6 12. Și au pus David cuvintele acestea în inima sa, și s-au spăriiat foarte de fața lui Aghus, împăratul Ghetei.

13. Și și-au schimbat fața sa înaintea lui, și să făcea în zioa aceeaa ca cum ar fi nebun la ușile cetății, și să sprijinea cu mâinile sale, și cădea pre ușile cetății, și balele lui curgea pre barba lui.

14. Și au zis Aghus cătră slugile sale:

2. (a) În cea de la Vatican: ce să chiiamă credința lui Dumnezeu.

„Iată, vedeți om nebun, pentru ce l-ați adus la mine?”

15. Au, doară, de nebuni am eu lipsă? Pentru ce l-ați adus, ca să se nebunească la mine? Acesta nu va intra în casa mea”.

CAP 22

David priimește la sine pre mulți în peștera Odolam. De acolo să duce în Masifatul lui Moav; de unde, zicându-i prorocul Gad, să întoarce în pământul lui Iuda. Iară Saul, chemând pre Ahimeleh și pre frații lui, preoții Domnului din Nomva, pre toți i-au omorât prin mâna lui Doic Sirul, trei sute și cinci de bărbați.

1. i s-au dus de acolo David și au scăpat, și au venit în peștera Odolam, și auzind frații lui și toată casa tătâne-său, s-au pogorât acolo la el.

2. Și s-au adunat la el toți cei ce era în nevoie, și toți deatornicii, și toți cei năcăjiți cu sufletul, și era povățuitoriu preste ei, și era cu el ca la vro patru sute de bărbați.

3. Și s-au dus David de acolo în Masifatul lui Moav, și au zis cătră împăratul lui Moav: „Să fie tatăl meu și mumă-mea la tine, până voi ști ce va face mie Dumnezeu”.

4. Și au rugat fața împăratului lui Moav, și au lăcuit la dânsul în toate zilele în care au fost David în cetatea aceeaa.

5. Și au zis Gad, prorocul, cătră David: „Nu ședea în cetatea aceasta, mergi și te întoarce în pământul lui Iuda”. Și mergând David, au venit și au șezut în cetatea Saric.

6. Și au auzit Saul că s-au știut David și bărbații cei cu el, și Saul ședea în deal, supt arătura cea din Rama, și sulița în mâna lui, și toate slugile lui sta împregiurul lui.

7. Și au zis Saul cătră slugile sale, care sta împregiurul lui: „Ascultați, fiii lui Veniamin, au cu adevărat tuturor voao va da fiul lui lese țarine și vii și pre toți pre voi vă va pune mai-mari preste sute și preste mii.

8. Că v-ați strâns toți asupra mea, și nu easte cine să fie descoperit urechii miiale, când au făcut legătură fiul meu cu fiul lui lese, și nimenea dintră voi nu easte pre carele să-l doară de mine și să-mi spuie, pentru că au rădicat fiul meu pre robul meu asupra mea vrăjmaș, precum easte în zioa aceasta”.

9. Și răspunzind Doic Sirul, cel mai mare preste mușcoii lui Saul, au zis: „Văzut-am pre fiul lui lese venit în Nomva, la Avimeleh, preotul, fiul lui Ahitov.

10. Și au întrebat pentru el pre Dumnezeu, și de mâncat i-au dat, și sabiia lui Goliat, celui de alt neam, i-au dat lui”.

11. Și au poruncit împăratul să chiiame pre preotul Avimeleh, fiul lui Ahitov, și pre toți fiii tătâne-său, preoții cei din Nom-

va, și au venit toți la împăratul.

12. Și au zis Saul: „Ascultă acum, fiiule al lui Ahitov”. Și au zis: „Iată eu, grăiaște, doamne”.

13. Și au zis Saul lui: „Căci te-ai unit asupra mea tu și fiul lui Iese, și i-ai dat lui pâine și sabie, și ai întreat pentru el pre Dumnezeu, ca să-l pui asupra mea vrăjmaș, ca în zioa aceasta?”

14. Și au răspuns Avimeleh împăratului, și au zis: „Și cine easte întru toate slugile tale ca David credincios, și ginere împăratului, și ascultătoriu de toată porunca ta, și mărit în casa ta?”

15. Au, doară, astăzi am început a întreba pre Dumnezeu pentru el? Nicidecum să nu gândească împăratul acest lucru de robul său, nici de toată casa tatălui meu, că nu au știut robul tău întru toate acestea cuvânt mare, sau mic”.

16. Și au zis împăratul Saul: „Cu moarte vei muri, Avimeleh, tu și toată casa tătâne-tău!”

17. Și au zis împăratul slujitorilor, carii sta lângă dânsul: „Vă duceți și omorâți pre preoții Domnului, că mâna lor easte cu David, și pentru că au știut că el fuge, și nu mi-au spus mie”. Ci slugile împăratului nu au vrut să rădice mâinile sale ca să omoară preoții Domnului.

18. Și au zis împăratul lui Doic: „Întoarce-te tu și omoară pre preoți”. Și s-au întors Doic Sirul, și au omorât pre preoții Domnului în zioa aceea, trei sute și cinci de bărbați, toți carii purta efod.

19. Și Nomva, cetatea preoților, o au bătut cu ascuțitul sabiei de la bărbat până la muiare, de la prunc până la sugătoriu, și boul și asinul și oaia.

20. Și au scăpat un fecior a lui Avimeleh, fiiului lui Ahitov, anume Aviatar, și au fugit după David.

21. Și au spus Aviatar lui David că au omorât Saul pre toți preoții Domnului.

22. Și au zis David lui Aviatar: „Știiam în zioa aceea, când era acolo Doic Sirul, că va spune lui Saul, eu sânt pricina morții suflete-lor casii tătâne-tău.

23. Șezi cu mine, nu te teame, că unde voiu căuta loc sufletului meu, voiu căuta și sufletului tău, pentru că ai scăpat tu la mine”.

CAP 23

Mântuind David Cheila de cei de alt neam, ca să nu-l dea lăcuitorii din Cheila în mâinile lui Saul, să duce în pustia Zif, unde vădindu-l zifeanii, să înnoiaște legătura întră David și întră Ionatan; Saul îl goneaște, ci pentru năvălirea celor de alt neam, îl lasă.

1. i au spus lui David, zicând: „Iată, cei de alt neam bat Cheila, și pradă și calcă ariile”.
2. Și au întreat David pre Domnul, zicând: „Duce-mă-voiu, și să bat pre cei de alt

neam?” Și au zis Domnul: „Du-te, și vei bate pre cei de alt neam și vei mântui Cheila”.

3. Și au zis bărbații lui David cătră dânsul: „Iată, noi aici în Iudeea ne teamem, și cum va fi de vom merge la Cheila, în pântecel celor de alt neam vom intra?”

4. Și au adaos David a întreba încă pre Domnul, și i-au răspuns lui Domnul, și i-au zis: „Scoală-te și te pogoară la Cheila, că Eu dau pre cei de alt neam în mâinile tale”.

5. Și s-au dus David și bărbații cei ce era cu ei la Cheila, și s-au bătut cu cei de alt neam, și aceia au fugit de la fața lui, și le-au luat dobitoacele lor, și i-au bătut pre ei bătaie mare, și au mântuit David pre cei ce lăcuia în Cheila.

6. Și au fost după ce au fugit Aviatar, fiiul lui Avimeleh, la David, s-au pogorât și el cu David la Cheila, având efod în mâna sa.

7. Și s-au spus lui Saul că au venit David la Cheila, și au zis Saul: „Datu-l-au pre el Dumnezeu în mâinile mele, că s-au închis întrând în cetate cu porți și cu încuietori”.

8. Și au poruncit Saul tot norodului să se pogoară la războiu la Cheila, ca să prinză pre David și pre bărbații lui.

9. Și cunoscând David că nu va înceta Saul de la răutatea cea asupra lui, au zis cătră Aviatar, preotul: „Ado efodul Domnului”.

10. Și au zis David: „Doamne Dumnezeul lui Israil, auzind au auzit robul Tău că cearcă Saul să vie la Cheila să strice cetatea pentru mine.

11. Conteni-să-va sau pogorî-să-va acum Saul, precum au auzit robul Tău? Doamne Dumnezeul lui Israil, spune robului Tău”. Și au zis Domnul: „Să va pogorî”.

12. Și au zis David: „Au da-mă-vor cei din Cheila pre mine și pre oamenii miei în mâinile lui Saul?” Și au zis Domnul: „Da-vor”.

13. Și s-au sculat David și bărbații cei ce era cu el, ca la vro patru sute, și ieșind din Cheila mergea încătroputea merge, și s-au spus lui Saul că au ieșit David din Cheila, și au părăsit a ieși.

14. Și au șezut David în Maserem, în pustie, la strâmtori, și au șezut în munte, în pustia Zif, în pământ năsipos, și-l căuta pre el Saul în toate zilele, și nu l-au dat pre el Domnul în mâinile lui.

15. Și au văzut David că iasă Saul să-l caute pre el, și David era în muntele cel uscat, în cea noao, Zif.

16. Și s-au sculat Ionatan, feciorul lui Saul, și au mers la David în cea noao, și au întărit mâinile lui întru Domnul.

17. Și au zis cătră el: „Nu te teame, că nu te va afla pre tine mâna lui Saul, tatălui meu, și tu vei împărăți preste Israil, și eu voiu fi ție al doilea, și Saul, tatăl meu, știe aceasta”.

18. Și au făcut amândoi legătură înaintea Domnului, și David au șezut în cea noao,

iară Ionatan s-au dus la casa sa.

Jos 19. Și s-au suit zifeii din uscat la Saul în deal, zicând: „Iată, David s-au ascuns la noi în Mesara, în strâmtori, în cea noao, în dealul lui Ehela, de-a dreapta Iesemonului.

20. Acum, dară, toți, precum au dorit sufletul împăratului, să se pogoară la noi, că închiși sânt în mâinile împăratului”.

22. Și le-au zis lor Saul: „Blagosloviți sântei voi Domnului, că v-au durut de mine.

23. Meargeți și gătiți încă mai bine, și căutați și vedeți locul lui unde easte piciorul lui degrabă, acolo unde ați zis, ca nu cumva cu vicleșug să se meșteșugască.

24. Și vedeți și știți toate locurile unde să ascunde el, și vă întoarceți la mine cu lucrul gata, și voi merge cu voi, și va fi de va fi pre pământ, eu îl voi căuta pre el întru toate miile Iudei”.

25. Și s-au sculat zifeii și au mers înaintea lui Saul; iară David și bărbații lui era în pustia Maonului cătră seară; de-a dreapta Iesemonului.

26. Și s-au dus Saul și bărbații lui să caute pre David, și s-au dat știre lui David, și s-au pogorât la pîiatra cea din pustia Maonului, și au auzit Saul, și au alergat după David la pustia Maonului.

27. Și mergea Saul și bărbații lui de partea muntelui, dincoace; iară David și bărbații lui era de partea muntelui, dincolo, și să ferea David a merge de cătră fața lui Saul, și Saul și bărbații lui au tăbărât asupra lui David și asupra bărbaților lui, să-i prinză pre ei.

28. Și au venit la Saul vestitoriu, zicând: „Grăbeaște și vino, că cei de alt neam au intrat în pământ”.

29. Și s-au întors Saul de la alergarea după David și s-au dus întru întâmpinarea celor de alt neam, pentru aceaea s-au chemat locul acela Piatra Împărțirei.

CAP 24

David, fiind pitulat în peștera Engadului, au tăiat poala hainei lui Saul pre ascuns. Și nevrând a-l omorî, l-au slobozit pre el. Pentru aceaea, Saul își cunoaște vina sa, și știind că David va împărăți, pofteaște să joare David că nu-i va șterge sămânța după dânsul. Și jurând David pre Domnul, s-au dus Saul la casa sa.

1. i s-au sculat David de acolo și au șezut în strâmtorile Engadului.

2. Și au fost după ce s-au înturnat Saul de după cei de alt neam, i-au spus lui, zicând că: „David easte în pustia Engadului”.

3. Și luând cu sine trei mii de bărbați aleși din tot Israilul, s-au dus să caute pre David și pre bărbații lui pre fața Sadeemului.

4. Și au venit la stânile turmelor cea-

4. (a) Sirul are: și Saul au intrat ca să doarmă.

CAP 23 ȘI 24

le de lângă cale, și era acolo o peșteră. Și Saul au intrat ca să se gătească (a), iară David și bărbații lui ședeau mai înlăuntru în peșteră.

5. Și au zis bărbații lui David cătră dânsul: „Iată, aceasta easte zioa carea au zis Domnul cătră tine, ca să dea pre vrăjmașul tău în mâinile tale, și ca să faci lui cum va plăcea întru ochii tăi”. Și s-au sculat David și au tăiat pre ascuns poala hainei lui Saul.

6. Și au fost după aceasta, au părut rău lui David pentru că au tăiat poala hainei lui.

7. Și au zis David cătră bărbații săi: „Nicidecum să nu fie mie de la Domnul, ca să fac lucrul acesta domnului meu, unsului Domnului, și să puiu mâna mea preste el, că unsul Domnului easte acela”.

8. Și au potolit David cu cuvinte pre bărbații săi, și nu i-au lăsat să se scoale să omoară pre Saul. Iară Saul, sculându-să din peșteră, s-au dus în calea sa.

9. Și s-au sculat și David după el din peșteră, și au strigat David după Saul, zicând: „Doamne, împărate”. Și au căutat Saul îndărăpt. Iară David, plecându-să cu fața sa la pământ, s-au închinat lui.

10. Și au zis David cătră Saul: „Pentru ce ascuți de cuvintele norodului, ce zice: «Iată, David caută sufletul tău?»

11. Iată, în zioa aceasta au văzut ochii tăi cum te-au dat Domnul astăzi în mâinile mele în peșteră, și nu am vrut să te omor, și nu m-am îndurat de tine, și am zis: «Nu voi pune mâna mea preste domnul meu, că unsul Domnului easte acesta».

12. Și, iată, poala hainei tale în mâna mea easte, eu am tăiat poala hainei tale și nu te-am omorât, cunoaște și vezi astăzi că nu easte în mâna mea răutate, nici păgânătate, nici defăimare, și n-am păcătuit asupra ta, și tu vânezi sufletul meu ca să-l iai pre el.

13. Judece Domnul întră mine și întră tine, și să-mi izbândească Domnul de pre tine; iară mâna mea nu va fi asupra ta.

14. Precum să zice în pilda cea veachie: «Dintru cei fără de leage va ieși păcatul», iară mâna mea nu va fi preste tine.

15. Și acum, după cine umbli, împărate a lui Israil? După cine alergi? După un câne mort, după un purece?

16. Fie Domnul judecătoriu și legiutoriu întră mine și întră tine, vază Domnul și să judece judecata mea, și să mă izbândească din mâna ta”.

17. Și au fost după ce au încetat David a grăi cătră Saul cuvintele aceastea, au zis Saul: „Glasul tău easte acesta, fiule David?” Și râdicând Saul glasul său, au plâns.

18. Și au zis Saul cătră David: „Mai drept ești tu decât mine, că tu mi-ai dat

Latinul: ca să-și deșearte pânțele.

mie bune, iară eu Ț-am răsplătit reale.

19. Și tu mi-ai arătat mie astăzi ce bine mi-ai făcut, cum m-au dat Domnul în mâinile tale astăzi, și nu m-ai omorât.

20. Că de va afla neștine pre vrăjmașul său în năcaz, și-l va slobozi în cale bună, și Domnul va răsplăti lui bune, precum ai făcut tu astăzi.

21. Și acum, iată, eu cunosc că cu adevărat vei împărăți, și va sta în mâna ta împărăția lui Israil.

22. Și acum, joară mie pre Domnul că nu vei piiarde sămânța mea după mine, și nu vei piiarde numele meu din casa tătâne-mieu”.

23. Și au jurat David lui Saul, și s-a dus Saul la casa sa, iară David și bărbații lui s-au suit în Mesara cea strâmtă.

CAP 25

Murind Samuil, îl plânge tot Israilul; David să laudă cu moarte lui Naval pentru că au tăgăduit hrana, ci cu blândă rugăminte Avigaili să îmblânzească, pre carea, după moartea lui Naval, o ia șieși muiare, împreună și pre Ahinaam; iară Saul dă pre Mehol, fata sa, lui Falti.

*Jos
28, 3
Sirah
46, 23

1. **S**i au murit Samuil, și s-au adunat tot Israilul și l-au plâns, și l-au îngropat în casa lui, în Armatem, și sculându-să David, s-au pogorât în pustia Maonului.

2. Și era un om în Maon, și turmele lui în Carmil, și omul acela era mare foarte, și avea trei mii de oi și o mie de capre, și au fost când tunde el oile sale în Carmil.

3. Și numele omului aceluia era Naval, și numele muierei lui, Avigail, și ea era muiare bună și înțeleaptă și frumoasă la chip foarte, iară omul era năsilnic și rău cu faptele, și om vânătoriu.

4. Și au auzit David în pustie că tunde Naval Carmiliteanul turmele sale.

5. Și au trimis David zece slugi, și au zis slugilor: „Suiți-vă în Carmil și meargeți la Naval, și-l întrebați cu numele meu de ceale de pace.

6. Și veți zice: «La mulți ani și tu să fii sănătos, și casa ta și toate ale tale să fie sănătoase.

7. Și acum, iată, am auzit că tunde oile tale păstorii tăi, carii era cu noi în pustie, și noi nu i-am oprit pre ei, și nimica nu am poruncit lor în toate zilele, câte au fost ei în Carmil.

8. Întrebă pre slugile tale, și vor spune ție: acum, dară, să afle slugile tale har înaintea ochilor tăi, că în bună zi am venit, dă, dară, ce va afla mâna ta slugilor tale, și lui David, fiiului tău»”.

9. Și venind slugile lui David, au grăit toate cuvintele acestea cătră Naval, cu numele lui David, și au tăcut.

10. Și răspunzind Naval slugilor lui

David, au zis: „Cine e David și cine e fiul lui lese, astăzi s-au înmulțit robii, fugind fieștecare de cătră fața stăpânului său.

11. Au, doară, voi lua pâinile mele și vinul meu și ceale junghiate ale mele, care le-am junghiat pentru cei ce tund oile, și le voi da oamenilor pre carii nu-i știu de unde sânt?”

12. Și s-au întors slugile lui David în calea sa, și după ce s-au întors, au venit și au spus lui David toate cuvintele acestea.

13. Și au zis David bărbaților săi: „Încingeți fieștecările sabiia sa!” Și s-au încins fieștecările cu sabiile sale, și s-au încins și David cu sabiia sa, și s-au suit după David ca la patru sute de bărbați; iară doao sute au șezut la unealte.

14. Iară unul din slugi au spus Avigailii, muierei lui Naval, zicând: „Iată, David au trimis soli din pustie, ca să binecuvinteze stăpânului nostru, și s-au întors de cătră ei.

15. Și bărbații aceia au fost buni noao foarte, nu ne-au împiedecat pre noi, nici nu ne-au poruncit nimica, în toate zilele care am fost lângă ei.

16. Și când eram în țarină, ca un zid era împregiurul nostru și zioa și noaptea, în toate zilele în care am păscut lângă ei turma.

17. Deci, acum, socoteaște și vezi tu ce vei face, că s-au plinit răutatea asupra stăpânului nostru și asupra casii lui, că el easte fiu pierzătoriu, și nu easte a grăi cătră el”.

18. Și au grăbit Avigail, și, luând doao sute de pâni și doi foi de vin și cinci oi gătite și cinci ifi de făină și un gomor de stafide și doao sute de legături de smochine, le-au pus pre asini.

19. Și au zis slugilor sale: „Meargeți înaintea mea, și, iată, eu viu după voi”. Și bărbatului său nu i-au spus.

20. Și când era ea călare pre asină și să pogorea la poala muntelui, iată, David și bărbații lui să pogorea înaintea ei, și s-au întâmpinat cu ei.

21. Și David au zis: „Poate fi că cu nedreptul am păzit toate ale lui Naval în pustie, și nu am poruncit să se ia dintru a lui nimica, și mi-au răsplătit mie reale pentru bune.

22. Acestea să facă Domnul lui David și aceste să-mi adaogă, de voi lăsa din toate ceale ce sânt a lui Naval până dimineață, până la cel ce să pișă la păreate”.

23. Și văzind Avigail pre David, au grăbit și au sărit de pre asină, și au căzut pre fața sa înaintea lui David, și s-au închinat lui pre pământ.

24. Și au căzut la picioarele lui, și au zis: „Întru mine, doamne al meu, nedreptatea mea, să grăiască, dară, roaba ta la urechile tale, și ascultă cuvântul roabei tale.

25. Să nu-și puie domnul meu inima sa pre acest om pierzătoriu, pre Naval, că după

cum este numele lui, așa este și el, Naval este numele lui, și nebunie este cu dânsul, și eu, roaba ta, nu am văzut pre slugile domnului meu, pre carii i-ai trimis.

26. Și acum, doamne al meu, viu e Domnul, și viu e sufletul tău, precum te-au oprit Domnul să nu vii în sânge nevinovat, și să-ți mântuiești mâna ta, și acum să fie ca Naval vrăjmașii tăi, și cei ce caută domnului reale.

27. Și acum, priimește binecuvântarea aceasta, carea au adus roaba ta domnului meu, și o dă slugilor celor ce sânt cu domnul meu.

28. Iartă fărădelegea roabei tale, că făcând va face Domnul ție, domnului meu, casă credincioasă, că războiul domnului meu Domnul va bate, și răutate niciodată nu să va afla întru tine.

29. Și de să va scula om să te gonească pre tine și să caute sufletul tău, va fi sufletul domnului meu legat cu legătura vieții la Domnul Dumnezeu, iară sufletul vrăjmașilor tăi îl vei zvârli cu zvârlitoarea.

30. Și va fi când va face Domnul ție, domnului meu, toate ceale bune câte au grăit de tine, și va porunci să fii povățuitoriu preste Israil.

31. Nu va fi ție această urâciune și sminteală inimii Domnului meu, și vearse sânge nevinovat în zădar, și să pângărească mâna domnului meu, și când va face bine Domnul domnului meu, să-ți aduci aminte de roaba ta, să-i faci bine ei”.

32. Și au zis David Avigailii: „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, Cel ce te-au trimis pre tine astăzi înaintea mea.

33. Și bine e cuvântat sfatul tău, și binecuvântată ești tu, carea m-ai oprit pre mine astăzi ca să nu merg să vărs sânge și să-mi pângăresc mâna mea.

34. Ci viu este Domnul Dumnezeu, Cel ce m-au oprit pre mine astăzi, ca să nu-ți fac ție rău, că de nu ai fi grăbit și nu ai fi venit înaintea mea, atunci am zis că: «Nu va rămânea lui Naval până la lumina dimineții care să se pișe la păreate»”.

35. Și au luat David din mâinile ei toate, câte au adus lui, și au zis către ea: „Suite-te cu pace la casa ta, vezi că am ascultat de cuvântul tău, și am priimit fața ta”.

36. Și au mers Avigail la Naval, și în casa lui era beătură, ca o beătură împărătească, și inima lui era veasă, și el era beat foarte, și nu i-au spus lui Avigail cuvânt mare sau mic, până la lumina dimineții.

37. Și după ce s-au făcut dimineață, deaca s-au trezit de vin Naval, i-au spus muiarea lui toate cuvintele acestea, și au amortit inima lui într-însul și el s-au făcut ca o piatră.

38. Și după ce au trecut zece zile, au bătut Domnul pre Naval, și au murit.

39. Și auzind David că au murit Naval, au zis: „Bine e cuvântat Domnul, Cel

ce au judecat judecata ocării mele din mâna lui Naval, și pre robul Său l-au ferit din mâna celor reale, și răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui”. Și au trimis David, și au grăit către Avigail, ca să o ia pre ea și muiare.

40. Și au venit slugile lui David la Avigail, în Carmil, și i-au grăit ei, zicând: „David ne-au trimis pre noi la tine, ca să te ia pre tine și muiare”.

41. Iară ea s-au sculat și s-au închinat cu fața la pământ, și au zis: „Iată, roaba ta să fie slujnică, ca să speale picioarele slugilor tale”.

42. Și grăbind, s-au sculat Avigail și s-au suit pre asin, și cinci feate au mers cu ea, și s-au dus cu slugile lui David, și s-au făcut lui muiare.

43. Și au luat David și pre Ahinaam din Iezrael, și amândoa era lui muieri.

44. Și Saul au dat pre Mehol, fata sa, muiarea lui David, lui Falti, fiului lui Amis, celui din Roma.

CAP 26

David iarăși să vădeaște de zifei lui Saul, și durmind Saul, îi ia David sulița și vasul cel de apă din cort, de la cap. Iară Saul, cunoscându-și vina sa, cheamă îndărăpt pre David și-l blagosloveaște.

1.* i au venit zifei la Saul, în deal, zicând: „Iată, David este ascuns la noi în dealul Ehelat, de către fața Iesemului”.

*Sus
23, 19

2. Și sculându-să Saul, s-au pogorât în pustia Zifului, și împreună cu el trei mii de bărbați aleși din Israil, ca să caute pre David, în pustia Zifului.

3. Și au tăbărât Saul în dealul Ehelat, de către fața Iesemului, lângă cale, iară David au șezut în pustie, și au văzut David că au venit Saul după el în pustie.

4. Și au trimis David iscoade și au știut că adevărat au venit Saul gata din Cheila.

5. Și sculându-să David pre ascuns, s-au dus la locul unde dormea Saul, și era acolo Avenir, feciorul lui Nir, mai-marele oastei lui, și Saul dormea în cort, și norodul era tăbărât împregiurul lui.

6. Și grăind David, au zis către Ahimeleh Heteul, și către Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, zicând: „Cine va intra cu mine la Saul în tabără?” Și au zis Avesa: „Eu voi intra cu tine”.

7. Și au intrat David și Avesa în norod noaptea, și Saul dormea în cort, și sulița era implântată în pământ la capul lui, și Avenir și norodul lui dormea împregiurul lui.

8. Și au zis Avesa către David: „Închis-au Domnul astăzi pre vrăjmașul tău în mâna ta, și acum să-l pătrunz cu sulița până în pământ, o dată, și nu voi îndoi lui”.

9. Și au zis David către Avesa: „Să nu-l omori pre el, că cine va pune mâna sa pre

unsul Domnului și va fi nevinovat?”

10. Și au zis David: „Viu e Domnul, că de nu-l va bate Domnul, au zioa lui nu va veni ca să moară, sau să se pogoară la războiu, și să piară.”

11. Nicidecum să nu fie mie de la Domnul ca să puiu eu mâna mea preste unsul Domnului, iară acum, ia sulița de la capul lui, și vasul cel de apă, și să meargem noi singuri”.

12. Și au luat David sulița și vasul cel de apă de la capul lui, și s-au dus singuri, și nimenea nu i-au văzut, nici i-au cunoscut, nici nimenea nu s-au deșteptat, toți au dormit, că somn greu de la Domnul au căzut preste ei.

13. Și au trecut David dincolo, și au stătut pre vârful muntelui, departe, și multă cale era întră ei.

14. Și au strigat David pre norod, și lui Avenir au grăit, zicând: „Au nu vei răspunde, Avenir?” Și răspunzind Avenir, au zis: „Cine ești tu, carele mă strâgi pre mine?”

15. Și au zis David către Avenir: „Au nu ești bărbat tu? Și cine e ca tine întru Israil?”

16. Și pentru ce nu păzăști pre domnul tău, pre împăratul? Că au intrat unul din norod, ca să omoară pre domnul tău, pre împăratul.

17. Și nu e bun lucrul acesta care l-ai făcut, viu e Domnul, că fiii morții sântei voi, cei ce păziți pre împăratul, domnul vostru, unsul Domnului, și acum vezi sulița împăratului și vasul cel de apă, unde sânt ceale de la capul lui?”

18. Și au cunoscut Saul glasul lui David, și au zis: „Glasul tău easte acesta, fiiule, Davide?” Și au zis David: „Robul tău, doamne, împărate”.

19. Și au zis: „Pentru ce goneaște domnul meu pre robul său? Ce am greșit? Și ce nedreptate s-au aflat întru mine?”

20. Și acum să asculte domnul meu, împăratul, cuvântul robului său: de te clătește Dumnezeu asupra mea, mirosască jertva ta; iară de fiii oamenilor blăstămați sânt aceștia înaintea Domnului, că m-au scos astăzi, ca să nu fiu întemeiat întru moștenirea Domnului, zicând: «Mergi, slujeaște la dumnezei străini».

21. Și acum să nu cază sângele meu pre pământ înaintea feții Domnului, că au ieșit împăratul lui Israil să caute sufletul meu, precum să goneaște corbul de noapte în munți”.

22. Și au zis Saul: „Păcătuit-am, întoarce-te, fiiule, Davide, că mai mult nu-ț voi face rău, pentru că cinstit easte sufletul meu întru ochii tăi, și în zioa de astăzi nebuneaște am făcut, și nu am știut multe foarte”.

23. Și răspunzind David, au zis: „Iată, sulița împăratului, vie unul din slugi și să o ia.”

24. Și Domnul să întoarcă fieștecui după dreptățile lui și după credința lui, că te-au dat astăzi Domnul în mâinile mele și nu am vrut să puiu mâna mea pre unsul Domnului.

25. Și precum s-au mărit sufletul tău astăzi întru ochii miei, așa să se mărească sufletul meu înaintea Domnului, și să mă acopere, și să mă scoată din toată nevoia”.

26. Și au zis Saul către David: „Bindecuvântat ești, fiiule, și făcând vei face, și putând vei putea”. Și s-au dus David în calea sa, iară Saul s-au întors la casa sa.

CAP 27

Văzind David nestatornicia lui Saul, și neîndrăznind a rămânea în pământul lui Israil, s-au dus la Anhis, în Ghet, și au dobândit cetatea Sichelag, carea dintru aceea s-au făcut spre lăcuință împăraților lui Iuda, de unde multe prăzi făcea Aghesir, și în Amalichit înșelând pre Anhis, împăratul.

1. i au zis David întru inima sa: „Acum mă voi adaoge întru o zi în mâinile lui Saul, și nu easte bine de mine, de nu voi fugi în pământul celor de alt neam, și va părăsi Saul a mă căuta în tot hotarul lui Israil, și mă voiu mântui de mâna lui”.

2. Și s-au sculat David, și au trecut el și cei șease sute de bărbați carii era cu el, s-au dus la Anhis, feciorul lui Amah, împăratul Ghetiei.

3. Și au șezut David cu Aghus în Ghet, el și oamenii lui, fieștecarele, și casa lui, și David, și amândoa muierile lui, Ahinaam Iezrailteanca și Avigail, muiarea lui Naval Carmileanului.

4. Și s-au spus lui Saul că au fugit David la Ghet, și nu au mai adaos a-l căuta.

5. Și au zis David către Anhis: „De au aflat robul tău har înaintea ochilor tăi, dă mie loc întru o cetate din țarină, și voi șede acolo, că pentru ce să șeză robul tău în cetatea cea împărătească cu tine”.

6. Și i-au dat lui în zioa aceea Anhis Sichelacul, pentru aceea au fost Sichelacul a împăratului ludei până în zioa aceasta.

7. Și au fost numărul zilelor care le-au șezut David în țarina celor de alt neam patru luni.

8. Și să suia David și oamenii lui, și năvălea preste tot Ghesirul, și preste Amalichit, și, iată, pământul era lăcuit de Gelampsur, și până la pământul Eghiptului.

9. Și bătea David pământul, și nu prindea viu nici bărbat, nici muiare, și lua oi și boi și asini și cămile și haine și întorcându-să, vinea la Anhis.

10. Și au zis Anhis către David: „Asupra cui ați năvălit astăzi?” Și au zis David către Anhis: „Cătră amiazăzi a ludei, și cătră răsăritul Iesmegăi și cătră răsăritul Chinezului.”

11. Și nici bărbat, nici muiare nu au prins vii să aducă în Ghet, zicând să nu spuie în Ghet asupra noastră, zicând: «Acestea face David». Și acesta au fost vinitul lui în toate zilele care au șezut David în țarina

celor de alt neam.

12. Și au crezut Anhis lui David foarte, zicând: „Urându-să, s-au făcut urât întru norodul său, în Israil, și va fi mie rob în veac”.

CAP 28

Cei de alt neam să întrarmează asupra lui Saul, la care războiul fâgăduiaște David credință lui Anhis, împăratul. Saul prin pitonisa scoală pre Samuil, de la care i să spune că mâne va cădea el și fiii lui. Și Israil să va da în mâinile celor de alt neam.

1. i în zilele acealea s-au adunat cei de alt neam în taberile sale, ca să iasă să se bată cu Israil, și au zis Anhis cătră David: „Știind, să știi că vei ieși cu mine la bătaie, tu și bărbații tăi”.

2. Și au zis David cătră Anhis: „Așea, acum vei ști ceale ce va face robul tău”. Și au zis Anhis cătră David: „Și eu te voi pune mai-mare preste păzitorii trupului meu în toate zilele”.

Sus 3. Iară Samuil murisă, și l-au plâns pre el tot Israilul, și l-au îngropat în Armatem, în cetatea lui. Și Saul au scos afară pre cei ce grăia din pântece, și pre gâcitorii de pre pământ.

4. Și s-au adunat cei de alt neam, și au venit, și au tăbărât la Sonam, și au adunat și Saul pre tot bărbatul lui Israil, și au tăbărât la Ghelvoe.

5. Și au văzut Saul tabăra celor de alt neam, și s-au înfricoșeat, și s-au spăriiat inima lui foarte.

6. Și au întrebat Saul pre Domnul, și nu i-au răspuns lui Domnul nici prin visuri, nici prin arătări, nici prin proroci.

7. Și au zis Saul slugilor sale: „Căutați mie muiare, carea grăiaște din pântece (a),* și voi merge la ea, și voi cerca prin ea”. Și au zis slugile lui cătră dânsul: „Iată, easte în Aendor muiare carea grăiaște din pântece”.

*Levi. 20, 27
2 Leage 18, 11
Fapte 16, 16

8. Și s-au acoperit Saul, și s-au îmbrăcat cu alte haine, și au mers el și doi bărbați cu dânsul, și au venit la muiare noaptea, și i-au zis ei: „Vrăjeaște mie cu grăirea din pântece, și-mi scoală mie pre cine-ți voi zice”.

9. Și au zis muiarea: „Iată, tu știi câte au făcut Saul, cum au pierdut pre cei ce grăia din pântece și pre vrăjitori de pre pământ, și pentru ce tu pui laț sufletului meu, ca să-l omori pre el?”

10. Și s-au jurat ei Saul pre Domnul, zicând: „Viu e Domnul de ți să va face ție ceva rău pentru lucrul acesta”.

11. Și au zis muiarea lui Saul: „Pre cine să-ți scol?” Și au zis: „Pre Samuil îmi scoală”.

12. Și au văzut muiarea pre Samuil, și au strigat cu glas mare, și au zis muiarea

7.(a) Carea are duh pitonicesc. 17. (b) Adecă: prin mine.

cătră Saul: „Pentru ce m-ai înșelat? Și tu ești Saul”.

13. Și au zis împăratul cătră ea: „Nu te teame, spune pre cine ai văzut”. Și au zis muiarea cătră el: „Dumnezei am văzut, suindu-să din pământ”.

14. Și el au zis cătră ea: „Ce ai văzut?” Și ea au zis lui: „Bărbat bătrân oblu, suindu-să din pământ, îmbrăcat cu haină”. Și au cunoscut Saul că acesta easte Samuil, și s-au plecat cu fața sa la pământ, și s-au închinat lui.

15. Și au zis Samuil:* „Căci m-ai supărat, să mă scol?” Și au zis Saul: „Necăjit sânt foarte, că cei de alt neam dau războiul asupra mea, și Dumnezeu S-au depărtat de la mine, și nu m-au ascultat mai mult, nici prin mâna prorocilor, nici prin visuri, nici prin arătări. Și acum, te-am chemat să mă înveți ce să fac”.

*Sira. 46, 23

16. Și au zis Samuil: „Pentru ce mă întrebî? Deaca Domnul S-au depărtat de la tine, și au trecut la deaproapele tău?”

17. Și au făcut ție Domnul precum au grăit în mâna mea (b), și va rumpe Domnul împărăția ta din mâna ta, și o va da deaproapelui tău, lui David.

18. Pentru că nu ai ascultat glasul Domnului, și nu ai plinit iuțimea mâniei Lui asupra lui Amalic, pentru aceea ți-au făcut ție aceasta Domnul astăzi.

19. Și va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mâinile celor de alt neam, și mâne tu și fiii tăi veți cădea, și tabăra lui Israil o va da Domnul în mâinile celor de alt neam”.

20. Și Saul s-au sârguit, și stând, au căzut pre pământ, și s-au înfricoșeat foarte de cuvintele lui Samuil, și mai mult nu era tărie întru el, că nu au fost mâncat pâine toată zioa și toată noaptea aceea.

21. Și întrând muiarea la Saul, l-au văzut turburat foarte, și au zis cătră el: „Iată, roaba ta au ascultat cuvântul tău, și am pus sufletul meu în mâna ta, și am făcut cuvintele care le-ai grăit mie.

22. Acum, dară, ascultă și tu cuvântul roabei tale, și voi pune înaintea ta o bucătea de pâine, și mănâncă, ca să fie întru tine putere, pentru că călătorești”.

23. Și nu au vrut să mănânce, și-l silea pre el slugile lui și muiarea, și au ascultat de cuvântul lor, și sculându-să de pre pământ, au șezut pre scaon.

24. Și avea muiarea aceea o junincă păscătoare în casă, și grăbind, o au junghiat, și luând făină, au frământat și au copt azimă.

25. Și au pus înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui, și au mâncat, și sculându-să, s-au dus în noaptea aceea.

CAP 29

David, mergând cu cei de alt neam asupra lui Israil,

să trimită îndărăpt, că să teama căpeteniile, ca nu în războiu să le fie împotivitoriu, și i să poruncească să se întoarcă în Sichelac.

1. i au adunat cei de alt neam toate taberile sale la Afec; iară Israil au tăbărât la izvorul cel din Iezrael.

2. Și domnii celor de alt neam mergea cu sute și cu mii; iară David și oamenii lui mergea mai pre urmă, cu Anhis.

3. Și au zis domnii celor de alt neam: „Cine sânt aceștia carii merg?” Și au zis Anhis cătră mai-marii oștilor celor de alt neam: „Au nu acesta easte David, sluga lui Saul, împăratul lui Israil, carele au fost la mine multe zile, acesta easte al doilea an, și nu am aflat întru el nimica din zioa în carea au venit la mine, până în zioa aceasta”.

1 Para. 12, 19 4. Și s-au măhnit asupra lui mai-marii oștilor celor de alt neam, și au zis lui: „Întoarce pre om, și să se întoarcă la locul său, acolo unde l-ai pus pre el, și să nu vie cu noi la războiu, ca să nu să facă viclean taberii, că cu ce să va împăca acesta cu domnul său? Au nu cu capetele bărbaților acestora?”

5. Au nu easte acesta David, cui au început în danțuri a-i zice: «Bătut-au Saul cu miile sale, și David cu zecile sale de mii?»

6. Și au chemat Anhis pre David, și au zis lui: „Viu e Domnul, că drept ești tu și bun întru ochii miei, și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în tabără, și că nu am aflat asupra ta rău din zioa în carea ai venit la mine, până în zioa de astăzi, ci în ochii domnilor nu ești bun.

7. Și acum întoarce-te și te du în pace, și să nu faci rău în ochii domnilor celor de alt neam”.

8. Și au zis David cătră Anhis: „Ce Ț-am făcut ție și ce ai aflat întru robul tău, din zioa în carea am fost înaintea ta și până în zioa aceasta, ca să nu viu să bat pre vrăjmașii domnului meu, împăratului?”

9. Și au răspuns Anhis cătră David: „Știu că bun ești întru ochii miei, ca îngerul lui Dumnezeu, ci domnii celor de alt neam zic: «Nu va veni cu noi la războiu».

10. Și acum, mânecă dimineață tu și slugile domnului tău, carii au venit cu tine, și meargeți la locul unde v-am pus pre voi, și gând rău să nu pui în inima ta, că bun ești înaintea mea, și mânecați, ca să se lumineaze voao pre cale, și vă duceți”.

11. Și au mânecat David, el și bărbații, să meargă și să păzască pământul celor de alt neam, iară cei de alt neam s-au suit, ca să dea războiu asupra lui Israil.

CAP 30

Depărtat fiind David cu ai săi, năvălind Amalic, au bătut Sichelacul și l-au ars tot. Iară pre lăcuiitori, cu toate averile, robindu-i, s-au întors în calea sa, pre care, gonindu-i David, i-au omorât, și luând toa-

te prăzile, drept le-au împărțit soțiilor și celor ce rămăsease la Valea Vosorului osteniți.

1.* i au fost după ce au intrat David și bărbații lui în Sichelac a treia zi, Amalic au năvălit asupra răsăritului și asupra Sichelacului, și au bătut Sichelacul, și l-au ars cu foc. *1 Para. 12, 20

2. Și pre muieri, și pre toți cei ce era într-insul, de la mic până la mare, n-au omorât nici bărbat, nici muiare, ci i-au robit și s-au dus în calea sa.

3. Și au venit David și bărbații lui în cetate, și, iată, era arsă cu foc, iară muierile lor și fiii lor și featele lor duse în robie.

4. Și au rădicat David și bărbații lui glasul său, și au plâns până n-au mai putut plânge.

5. Și amândoa muierile lui David au fost duse în robie, Ahinaam Iezrailteanca și Avigail, muiarea lui Naval Carmileanului.

6. Și s-au năcăjit David foarte, pentru că au zis norodul: „Să-l ucidem cu pietri”, că întristat era sufletul tot norodului pentru fiii săi și pentru fiicele sale, și s-au întărit David întru Domnul Dumnezeuul său.

7. Și au zis David cătră Aviatar, preotul, fiul lui Ahimeleh: „Ado efodul”. Și au adus Aviatar efodul la David.

8. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „Alerga-voiu după turma aceasta, și ajunge-ivoiu pre ei?” Și au zis lui Domnul: „Aleargă, că, ajungând, vei ajunge pre ei, și, scoțind, vei scoate”.

9. Și au mers David și cei șese sute de bărbați cu dânsul, și au venit până la Valea Vosorului, unde unii au stătut.

10. Și au alergat cu patru sute de bărbați, iară doao sute de bărbați, osteniți fiind, au sezut dincolo de Valea Vosorului.

11. Și aflând un om eghiptean în țarină, l-au prins și l-au adus la David, și i-au dat lui pâine și au mâncat, și apă de au beut.

12. Și i-au dat lui o legătură de smochine și doao de stafide, și au mâncat, și s-au întors duhul lui întru el, că nu au fost mâncat pâine, nici au fost beut apă, trei zile și trei nopți.

13. Și au zis David cătră el: „De unde ești, și al cui ești?” Și au zis sluga, eghipteanul: „Eu sânt rob al unui bărbat amalichitean, și m-au lăsat stăpânul meu, pentru că m-am bolnăvit acum, de trei zile.

14. Și noi am fost năvălit cătră amiazăzi al Heletului, și spre părțile Iudeii (a), și Sichelacul l-am ars cu foc”.

15. Și i-au zis David lui: „Putea-mă-vei duce la turma aceasta?” Iară el au zis: „Joară, dară, mie pre Dumnezeu că nu mă vei omorî și nu mă vei

14. (a) În cea veachie Bibl. să află: și pe Ghelbue.

da în mâinile stăpânului meu? Și eu te voi duce la turma aceasta”. Și au jurat David (b).

16. Și l-au dus pre el acolo, și, iată, ei ședea împrăștiți preste fața a tot pământul mândând și bind și ospătându-să din toate prăzile ceale mari, care le-au luat din pământul celor de alt neam, și din pământul lui Iuda.

17. Și au venit preste ei David, și i-au lovit de dimineața până seara, și a doao zi, și nu au scăpat nici un om dintru ei, fără numai patru sute de slugi, carii era călări pre cămile, aceștia au fugit.

18. Și au luat David toate câte luasă ama-lichiteanii, și pre amândoao muierile sale le-au scos.

19. Și nu le-au lipsit lor de la mic până la mare, și până la feciori și la feate, și din prăzi, până la toate câte luasă aceia de la dânșii, toate le-au întors David.

20. Și luând David toate turmele și ciurzile, le-au mânat înaintea prăzilor, care să zicea: „Aceastea sânt prăzile lui David”.

21. Și s-au întors David la ceale doao sute de bărbați, carii au fost rămas de nu au fost mers după David, și i-au fost așezat pre ei în Valea Vosorului; iară ei au ieșit înaintea lui David, și înaintea norodului celui ce era cu dânșul, și apropiindu-să David de norod, i-au întrebat pre ei ceale de pace.

22. Și răspunzind tot bărbatul cel rău și fără de lege dintră bărbații carii merseasă cu David, au zis: „Pentru că nu au mers cu noi, nu le vom da lor din prăzile care le-am scos, fără numai fieștecăre să-și ia muiarea sa și fiii săi, și să se întoarcă”.

23. Iară David au zis: „Nu faceți așa, frații miei, deaca ne-au dat noao Domnul, și ne-au păzit pre noi, și au dat Domnul în mâinile noastre turma, carea vinea asupra noastră.

24. Și cine va asculta de cuvintele aceastea ale voastre? Că nu sânt ei mai puțin decât noi, ci precum easte partea celui ce să pogoară la războiu, așa va fi și partea celui ce șeade la unealte, întocma vor împărți”.

25. Și din zioa aceasta înainte, s-au făcut poruncă și îndreptare lui Israil până astăzi.

26. Și venind David în Sichelac, au trimis din prăzi bătrânilor lui Iuda și celor deaproape ai săi, zicând: „Iată, dar voao din prăzile vrăjmașilor Domnului”.

27. Celor din Vetsur, și celor din Rama răsăritului, și celor din Ghetor.

28. Și celor din Aroir, și celor din Amadi, și celor din Safi, și celor din Estie.

29. Și celor din Ghet, și celor din Chimat, și celor din Safec, și celor din Timat, și celor din Carmil, și celor din cetățile Ieremeilului, și celor din cetățile Chinezeului.

30. Și celor din Ierimut, și celor din

15. (b) În Biblia cea veachie nu să află: și au jurat David.

Virsavee, și celor din Nomve.

31. Și celor din Hevron, și de la toate locurile pre la care au trecut David și bărbații lui.

CAP 31

Căzind Saul cu trei fii ai săi în războiu, cei de alt neam tăindu-i capul, le-au spânzurat trupurile la zidul Vetsamului, și armele lui în besearica lui Astartion; iară bărbații din Iavisul Galaadului, luând trupul lui Saul și a lui Ionatan din zidul Vetsamului, le-au îngropat lângă Iavis.

1. i cei de alt neam da războiu asupra lui Israil, și au fugit bărbații lui Israil de cătră fața celor de alt neam, și au căzut răniți în muntele Ghelvue.

2.* Și s-au lovit cei de alt neam cu Saul și cu fiii lui, și cei de alt neam au bătut pre Ionatan și pre Aminadav și pre Melhisa, fiii lui Saul. *1 Para. 10, 3

3. Și s-au îngreoiat războiul asupra lui Saul, și l-au aflat pre el bărbații cei săgetători cu arcul, și l-au rănit supt vintre.

4.* Și au zis Saul cătră cel ce purta armele lui: „Scoate sabiia ta și mă junghie cu ea, ca să nu vie netăiații împregiur aceștia, și să mă junghie, și să mă batjocorească”. Și cel ce purta armele lui nu au vrut, că s-au temut foarte, și luând Saul sabiia sa au căzut preste ea. *1 Para. 10, 4

5. Și cel ce purta armele lui, văzind că au murit Saul, au căzut și el preste sabiia sa, și au murit împreună cu dânșul.

6. Și au murit Saul și tustrei feciorii lui, și cel ce purta armele lui, și toți oamenii lui în zioa aceea, deodată.

7. Și au văzut bărbații lui Israil, cei dincolo de vale și cei dincolo de Iordan, că au fugit bărbații lui Israil, și cum că au murit Saul și fiii lui, și-și lasă cetățile lor și fug, și vin cei de alt neam și lăcuiesc într-însăle.

8. Și a doao zi venind cei de alt neam să dezbrace pre cei morți, au aflat pre Saul și pre trei feciori ai lui căzuți pre munții Ghelvue.

9. Și l-au întors pre el, și i-au dezbrăcat armele lui și i-au tăiat capul, și le-au trimis în pământul celor de alt neam, împregiur, vestind idolilor săi și norodului său.

10. Și au pus armele lui la Astartion, și trupul lui l-au spânzurat la zidul Vetsamului.

11.* Și au auzit lăcuiitorii Iavisei, cei din Galaad, ceale ce au făcut cei de alt neam lui Saul. *2 Împăr. 2, 4

12. Și s-au sculat tot bărbatul puterii, și au mers toată noaptea, și au luat trupul lui Saul și trupul lui Ionatan, fiului lui, din zidul Vetsamului, și le-au adus în Iavis, și le-au ars acolo.

13. Și au luat oasele lor și le-au îngropat supt arătura cea din Iavis, și au postit șapte zile.